

Remissammanställning

Sammanställning av remissvar angående Naturvårdsverkets förslag på föreskrifter och allmänna råd (NFS 2018:3) om användande av fångstredskap

Sändlista för remissen

Remissen har skickats till följande myndigheter och organisationer. Deras svar sammanfattas i nedanstående tabell.

1. Länsstyrelsen i Blekinge län
2. Länsstyrelsen i Dalarna län
3. Länsstyrelsen i Gotlands län
4. Länsstyrelsen i Gävleborgs län
5. Länsstyrelsen i Hallands län
6. Länsstyrelsen i Jämtlands län
7. Länsstyrelsen i Jönköpings län
8. Länsstyrelsen i Kalmar län
9. Länsstyrelsen i Kronobergs län
10. Länsstyrelsen i Norrbottens län
11. Länsstyrelsen i Skåne län
12. Länsstyrelsen i Stockholms län
13. Länsstyrelsen i Södermanlands län
14. Länsstyrelsen i Uppsala län
15. Länsstyrelsen i Värmlands län
16. Länsstyrelsen i Västerbottens län
17. Länsstyrelsen i Västernorrlands län
18. Länsstyrelsen i Västmanlands län
19. Länsstyrelsen i Västra Götalands län
20. Länsstyrelsen i Örebro län
21. Länsstyrelsen i Östergötlands län
22. Arvika kommun
23. Avesta kommun
24. Bergs kommun
25. Borgholms kommun
26. Borlänge kommun
27. Borås kommun
28. Botkyrka kommun
29. Eskilstuna kommun
30. Falu kommun
31. Forshaga kommun
32. Gotlands kommun
33. Gävle kommun
34. Göteborg stad
35. Halmstads kommun
36. Hammarö kommun
37. Haninge kommun
38. Haparanda kommun
39. Helsingborgs kommun
40. Huddinge kommun
41. Hudiksvalls kommun
42. Härjedalens kommun

43. Härnösands kommun
44. Jönköpings kommun
45. Karlstads kommun
46. Kiruna kommun
47. Kramfors kommun
48. Kristianstad kommun
49. Kungsbacka kommun
50. Linköpings kommun
51. Ludvika kommun
52. Luleå kommun
53. Lunds kommun
54. Malmö stad
55. Nacka kommun
56. Norrköpings kommun
57. Piteå kommun
58. Sandvikens kommun
59. Skellefteå kommun
60. Solna kommun
61. Stockholms stad
62. Sundsvalls kommun
63. Södertälje kommun
64. Umeå kommun
65. Uppsala kommun
66. Västerås kommun
67. Växjö kommun
68. Åre kommun
69. Örebro kommun
70. Örensköldsviks kommun
71. Östersunds kommun
72. Regelrådet
73. Statens Jordbruksverk
74. Polismyndigheten
75. HaV
76. Naturhistoriska riksmuseet
77. Sametinget
78. Skogsstyrelsen
79. Statens fastighetsverk
80. Statens veterinärmedicinska anstalt
81. Förvaltningsrätten i Stockholm
82. Kammarrätten i Stockholm
83. Sveriges kommuner och landsting
84. Göteborgs universitet
85. Stockholms universitet
86. Uppsala universitet
87. Lunds universitet
88. Sveriges lantbruksuniversitet
89. ArtDatabanken
90. Centrum för biologisk mångfald
91. Viltskadecenter
92. Kommerskollegium
93. Centrala djurförsöksetiska nämnden
94. Uppsala djurförsöksetiska nämnd
95. Sveriges Ornitologiska förening

96. Sveaskog Förvaltning AB
97. Lantbrukarnas riksförbund
98. Svenska Naturskyddsföreningen
99. Svenska Jägareförbundet
100. Svenska Samernas Riksförbund
101. Jägarnas Riksförbund
102. Förbundet Sveriges småbrukare
103. Skogsindustrierna
104. Bergvik skog AB
105. Holmen skog AB
106. Djurens rätt
107. Djurskyddet
108. Fåravelsförbundet
109. Renägarförbundet
110. Rovdjurscentret de 5 stora
111. Rovdjurscentrum i Orsa
112. Svenska Djurparksföreningen
113. Svenska kennelklubben
114. Svenska Rovdjursföreningen
115. Sveriges Jordägareförbund
116. Världsnaturfonden
117. Anticimex
118. Sveriges jordbruksarrendatorers förbund
119. Svenska Djurskyddsföreningen
120. Sveriges Yrkesjägarförening

Observera

Mot bakgrund av remissinstansernas yttrande har ett flertal ändringar gjorts, se nedan. Till följd av justeringarna har paragrafnumreringen ändrats. I sammanställningen anges de paragrafnummer som framgick av den version som remitterades (denna version återfinns sist i sammanställningen)

Nr	Remissinstans	Framförda synpunkter	Åtgärd
	Länsstyrelser		
1.	Blekinge län	<p>Förenklat regelverk viktigt då det gäller fångst av invasiva arter.</p> <p>Länsstyrelsen ser positivt på skrivningen att man bör använda larmanordning på fällor för levande fångst.</p> <p>Det är länsstyrelsens åsikt att fällfångst ska vara tillåtet under samma tider som ett vilt är lovligt för annan jakt.</p>	<p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd</p>

			av 31 och 32 §§ jaktförordningen.
2.	Dalarnas län	Inget svar	
3.	Gotlands län	Inget svar	
4.	Gävleborgs län	<p>Förslaget gör det lättare för användare och myndigheter att få en tydlig bild över vilka krav som gäller.</p> <p>Konsekvensutredningen sid 5, sista meningen: ”Det kommer även i framtida beslut om godkännande av fångstredskap <i>saknas</i> behov att uppställa särskilda villkor för att säkerställa att ett användande av fångstredskapet inte strider mot jaktlagstiftningens principer”. Ordet Saknas ska eventuellt ersättas med Finnas, annars är meningen svår att förstå.</p> <p>Konsekvensutredningen sid 9, avsnitt 6 Även länsstyrelserna är berörda av dessa ändrade föreskrifter, vilket bör framgå av avsnittet.</p> <p>Allmänna krav 11 § Länsstyrelsen anser att paragrafen borde förtydligas ytterligare. Det bör framgå tydligare om larm krävs eller inte. Vidare behöver Naturvårdsverket precisera vad för typ av larm som är godkända, samt vilka krav som ska gälla för larmets funktion. Detta eftersom det florerar många olika typer av hemmabygga larmfunktioner på diverse hemsidor på internet. Länsstyrelsen anser även att man i föreskrifterna bör understryka kravet på att vittja ett fångstredskap som inte dödar, även om det utrustats med larm.</p> <p>Vittjande av fångstredskap som inte dödar 18 § Användandet av vildsvinsfällor måste ske på ett sätt som minimerar risken för att fångat vilt utsätts för onödig stress och lidande. Risken att fånga en kulingförande sugga måste minimeras.</p> <p>Utbildningspliktigt användande 22 § Länsstyrelsen bedömer att det kan bli besvärligt att inte precisera vilken typ av utbildning som erfordras vid användande av exempelvis fotsnara. Om detta ska kunna följas upp av myndigheter behövs någon form av krav på utbildningsintyg eller liknande.</p> <p>Tillståndspliktigt användande 26 § Länsstyrelsen ska enligt de föreslagna riktlinjerna nu kunna utfärda tillstånd till jakt med fångstredskap som fångar sådana falkar, vråkar, hökar och ugglor som avses i 33 § jaktförordningen (1987:905). Naturvårdsverket bedömer att det är en ovanlig ärendekategori och att den borde kunna hanteras inom ramen för befintlig verksamhet. Om så inte är fallet måste länsstyrelsen erhålla medel som täcker ett ökat behov.</p>	<p>Noterat. Meningen omformuleras för ökad tydlighet.</p> <p>Noterat. Listan är dock inte uttömmande.</p> <p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
5.	Hallands län	<p>Fällor med särskilda villkor</p> <p>Länsstyrelsen konstaterar att nuvarande förslag till föreskrift inte omfattar alla de villkor som fastställts vid typgodkännande av bland annat fällor för fångst av vildsvin. Förslaget innebär sådana lättnader för användaren att länsstyrelsen anser att Naturvårdsverkets beslut om typgodkännande för fällor som kräver utökad bevakning bör upphävas. Länsstyrelsen anser vidare att larmanordning endast kan fungera som ett komplement till</p>	Noterat.

		<p>bevakning.</p> <p>Eftersom Naturvårdsverket vare sig beaktar eller motiverar dessa ändringar som kan innebära ökat lidande för djur anser länsstyrelsen att detta strider mot syftet med att skärpa reglerna.</p> <p>Vittjande av fångstredskap som inte dödar</p> <p>När det gäller fångst av råttor eller möss föreslår de nya föreskrifterna att dessa fällor ska vittjas minst var femte timme. Länsstyrelsen kan ur ett djuretiskt perspektiv finna detta motiverat men gör bedömningen att det är ett orimligt krav. Det bör finnas undantag för skadedjurs-bekämpning inomhus eller inom anläggning som motiverar att dessa fällor inte behöver vittjas oftare än någon annan typ av fälla.</p> <p>Fällor som kräver tillstånd</p> <p>I hänsynsreglerna i miljöbalken uppmanas till användandet av bästa möjliga teknik. Naturvårdsverket beskriver att antalet typgodkända fällor hela tiden ökar. Det innebär att det idag finns en mängd olika fällor för samma slag av bytesdjur, varav vissa fällor kräver särskilt tillstånd. Länsstyrelsen anser inte att Naturvårdsverket beaktar miljöbalkens hänsynsregler och förhindrar även i föreskrifterna möjligheten för Länsstyrelsen att vid tillståndsprövning föreslå annan teknisk lösning, dvs annan typ av likvärdig fälla eller annan typ av likvärdigt lockmedel. Då det gäller länsstyrelsens prövning av ansökningar om ”tillståndspliktigt användande” framgår endast att det ska vara motiverat eller att det behövs. Rimligen bör den tillståndspliktiga fällans effektivitet vara så mycket bättre än en konventionell fälla att det är detta behov som ska prövas i ett tillstånd.</p> <p>Avlivande av djur</p> <p>Eftersom ingen nöd föreligger då djur som fångats i fälla ska avlivas, bör föreskrifterna även omfatta lämpliga avlivningsmetoder med riktlinjer för flertalet arter. Detta är särskilt angeläget eftersom det inte krävs någon form av utbildning, så som jägarexamen, för användandet av fällor. Det bör därför anses som olämpligt att det är utövaren själv som godtyckligt ska avgöra avlivningsmetod.</p>	<p>Noterat.</p> <p>I versionen som gick på remiss angavs felaktigt att det även fanns en studie avseende råttor. Det finns ännu endast en studie avseende möss, varför de skärpta reglerna ändras till att endast gälla fångstredskap avsett för möss.</p> <p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget nya 11 § där det anges att skjutvapens kaliber och ammunition ska anpassas så att när viltet skjuts ska hjärnan träffas och skadas på ett sådant sätt att viltet förlorar medvetandet och inte återfår medvetandet innan viltet dött.</p>
6.	Jämtlands län	Inga invändningar mot förslaget	
7.	Jönköpings län	<p>11 § Naturvårdsverket föreslår att fångstredskap som inte dödar bör utrustas med larmanordning. Vi anser att det blir otydligt när en föreskrift formuleras som ett allmänt råd. Om det inte tydligt anges vilka arter som omfattas av föreskriften så bör föreslagen text i stället skrivas in som ett allmänt råd.</p> <p>18 § Det bör även vara möjligt att bevaka fångstanordning för vildsvin som alternativ till elektronisk larmanordning. Vi föreslår</p>	<p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>att lydelsen på punkt 1 ändras till: Fångstredskapet ska hållas under bevakning eller utrustas med elektronisk larmanordning.</p> <p>20 § Syftet med 11 § anges i konsekvensbeskrivningen vara ett utökat frivilligt krav att utrusta fälla för levandefångst med larmanordning. I 20§ ställs högre krav om när fälla som är försedd med larmanordning ska vittjas än fälla utan larmanordning. Vår bedömning är att den föreslagna skrivning snarare hämmar än utvecklar användningen av larmanordning.</p> <p>Reglerna för vittjande av fångstanordning bör vara samma oberoende om anordningen är försedd med larm eller inte.</p> <p>26 § Länsstyrelsen ser inte behov av att kunna bemyndiga avlivning av bäver enligt 40 b § jaktförordningen Anträffat frilevande vilt ska vara så skadat eller i sådan belägenhet att det av djurskyddsskäl snarast bör avlivas. I sådant läge måste det finnas effektivare metoder att tillgå än fällfångst. Förslaget kan i värsta fall leda till att djuret utsätts för onödigt lidande.</p>	<p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>Noterat</p>
8.	Kalmar län	<p>Enligt 7 §, föreslagna föreskrifter, framgår inte att fällan ska märkas med typbeteckning. Märkning av fångstredskap med bland annat typbeteckning är viktigt exempelvis vid tillsynsmyndighets kontroll av aktuellt fångstredskap.</p> <p>15 §, Länsstyrelsen anser att även fångstredskap som dödar ska omfattas av denna paragraf.</p> <p>Det nämns att fångstredskap som inte dödar antingen ska vittjas vid olika tidpunkter beroende på vilket djurslag den är selekterad för eller utrustas med en larmanordning för att upptäcka fångst. Det nämns ingenstans vilket intervall ett fångstredskap som dödar ska ha tillsyn. Det finns alltid en liten risk att djuret inte dör och för att det inte ska utsättas för ett stort lidande som ett felaktigt avlivningsförsök kan orsaka så behövs en tillsyn i tillräckliga intervaller. Hur ofta tillsynen ska ske kan eventuellt vara beroende på vilken klass den fått vid sitt godkännande.</p> <p>28 §, Borde vara tillståndspliktigt att använda lockfågel för att locka och fånga vilt av samma art. Stressen för exempelvis en vild fågel som förvaras i fångstredskap för att locka till sig andra fåglar av samma art utifrån revirhävande beteenden kan vara påtaglig.</p>	<p>Justerat i enlighet med synpunkt.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Eftersom det inte föreskrivits om användande av lockfågel för att locka och fånga vilt av samma art är sådan jakt inte heller tillåten.</p>
9.	Kronobergs län	Inget svar	
10.	Norrbottnens län	<p>7 § märkning av fångstredskap med användarens namn, adress samt telefonnummer kan ge upphov till trakasserier av jägare och även ge allmänheten kännedom i vilket hushåll vapen kan finnas. I dagsläget är flera personregister sekretessbelagda av just den anledningen att uppgifterna i dem ger information om var det kan finnas vapen. Lämpligare att fångstredskap märks med JägerID, knutet till det statliga jaktkortet. På detta sätt kan användarens identitet kontrolleras av behöriga samt det går att kontrollera om</p>	<p>Delvis omhändertaget genom ändring i 7 §.</p>

		<p>användaren betalt det statliga jaktkortet.</p> <p>8 § bör endast gälla levandefångstfällor och inte samtliga fälltyper. Att skydda döda djur från väder anser Länsstyrelsen är överflödigt.</p> <p>13 § Bifångst borde även fortsättningsvis få avlivas under förutsättning att det är jakttid på viltet. Risken är att jägaren istället väljer att skjuta viltet i samband med att det släpps ut ur redskapet vilket kan leda till chansartade skott på flyende vilt.</p> <p>15 § Länsstyrelsen är mycket tveksam till förslaget. Den 1 augusti börjar jakttiden efter exempelvis både räv och grävling. Länsstyrelsen har svårt att se syftet med att förbjuda fällfångst i levandefångstfälla samtidigt som reguljär jakt bedrivs med skjutvapen. Om syftet är att inte moderdjur ska skiljas från sina ungar är förslaget rent kontraproduktivt eftersom levandefångst är enda jaktmetoden som ger möjlighet till återutsättning om fel djur fångats.</p> <p>17 § Förslaget att vittjning av fångstredskap för råttor och möss var femte timme är orimligt. Det finns dessutom ingen möjlighet att kontrollera att detta villkor efterlevs. Ett krav på vittjning var femte timme gör redskapstypen svår att använda eftersom kravet även finns nattetid. Länsstyrelsen anser snarare att redskapstypen istället bör förbjudas om den är så plågsam än att skapa ett regelverk som är mycket svårt att efterleva och ännu svårare att kontrollera.</p> <p>18 § Elektronisk larmanordning bygger idag på mobiltelefon täckning. Ett krav på sådan utrustning utesluter användning av fångstredskapen som åsyftas på platser där täckningen är dålig. Krav på elektronisk larmanordning bör ändå åtföljas av ett krav på vittjning både morgon och kväll för att minimera risken att viltet blir stående i fångstanordningen på grund av fallerande elektronik.</p> <p>20 § förslaget med tvingande vittjning inom två timmar kommer resultera i att väldigt få larmanordningar kommer nyttjas eftersom en fångstanordning utan larmanordning inte har samma krav på vittjning. Om det är fångst av vildsvin som huvudsakligen åsyftas i denna paragraf ska kravet på vittjning inom två timmar istället regleras i 18 § och inte gälla samtliga fångstredskap som kan förses med larmanordning oavsett om den är elektronisk eller ej.</p> <p>27 § Ordet ”och” i punkt 2 bör bytas ut mot ordet ”så”. Om användandet redan sker selektivt så minimeras risken för bifångst av utter.</p> <p>31 § 1 För att förenkla användandet av fångstredskap som måste förses med ingångstunnel bör kravet vara att ingångstunneln ska vara minst så lång att det totala avståndet från ingångshålet i tunneln till redskapets utlösninganordning är minst 30 cm. Med föreslagna lydelse måste ett redskap med 29 cm mellan</p>	<p>Justerat</p> <p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad.</p> <p>I versionen som gick på remiss angavs felaktigt att det även fanns en studie avseende råttor. Det finns ännu endast en studie avseende möss, varför de skärpta reglerna ändras till att endast gälla fångstredskap avsett för möss.</p> <p>Noterat.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske snarast.</p> <p>Paragrafen omformuleras för ökad tydlighet.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	---	---

		<p>ingångshålet och utlösningsanordningen förses med en 30 cm ingångstunnel vilket resulterar i 59 cm mellan ingången i tunneln och utlösningsanordningen vilket bör ses som omotiverat långt.</p> <p>31 § 4 Länsstyrelsen anser att en reglering i faktiskt avstånd till större sten eller sluttning vore att föredra då detta inte inbjuder till tolkning.</p> <p>32§ Om en frilevande population av ett viltslag ej finns i området och samtliga djur av arten, oavsett om de är märkta eller ej bevisligen härstammar från ett vilthägn, bör även de omärkta djuren efter tillstånd från Länsstyrelsen få fångas in i särskilt iordningsställda återfångstanordningar.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Paragrafen justeras så att med märkt vilt likställs vilt som på annat sätt med säkerhet kan identifieras som härrörande från hägnet.</p>
11.	Skåne län	<p>Viktigt att föreskrifterna harmoniseras med överordnad lagstiftning och att inte nya begrepp införs utan att det klart definieras vad som avses. 13 § I allmänna råd till denna paragraf regleras hur sällskapsdjur som fångats i fångstredskap ska hanteras. Samma sak regleras i 30 § djurskyddslagen och de två regleringarna överensstämmer inte helt. Det allmänna rådet bör därför tas bort eller förändras.</p> <p>26 § 2 och 28 §. Länsstyrelsen ges här möjlighet att ge tillstånd till jakt med fångstredskap där levande fågel används som lockmedel, under förutsättning att fångsten sker på särskilt angiven plats och under en begränsad tid, att lockfåglarna ska ha drägliga levnadsförhållanden och det behövs för att skydda vilt som ingår i näringsverksamhet.</p> <p>Begreppet särskilt angiven plats är inte definierad men det får antas att syftet är att platsen ska anges med en sådan bestämdhet att fällan med hjälp av uppgiften i ansökan kan hittas utan att ytterligare information måste inhämtas från tillståndshavaren. Länsstyrelsen vill påminna om att när denna reglering tidigare har diskuterats har verksamhetsutövarna uttryckt en oro över att verksamheten kommer att bli utsatt för störning i högre grad än vad nu sker om sådana uppgifter blir offentliga.</p> <p>När det gäller regleringen att tillståndet är beroende av om lockfåglarna har tillräckligt utrymme och anser Länsstyrelsen att detta är något som bör tas hänsyn till redan i typgodkännandet av fällan. Djur i fångenskap ska ha tillgång till vatten och föda, detta framgår av djurskyddslagstiftning och behöver inte beslutas av Länsstyrelsen.</p> <p>När det gäller begreppet ”skydda vilt som ingår i näringsverksamhet” noteras först att begreppet näringsverksamhet inte används någon annanstans i jaktlag-stiftningen. Begreppet är inte definierat i föreskriften men traditionellt finns två olika näringsverksamhetsbegrepp, det civilrättsliga, där näringsverksamhet är verksamhet som bedrivs självständigt och varaktigt och det skatterättsliga, där vinstsyftet läggs till. Frågan är då i vilken omfattning detta jaktmedel i framtiden kan användas för att främja viltvården, exempelvis i skyddade områden, där en utökad predationskontroll behövs för att skydda en hotad art och</p>	<p>Det allmänna rådet omformuleras till en upplysningsparagraf.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>där redskapet skulle medge en mer effektiv jakt.</p> <p>26 § p 3 och 29 § p 3 föreskriften. Länsstyrelsen ges här möjlighet att ge tillstånd till att fånga rovfåglar (falkar, hökar och ugglor) om det behövs för att skydda vilt som ingår i näringsverksamhet. Länsstyrelsen noterar att det inte finns någon allmän jakttid för dessa rovfåglar. Detta tillstånd måste då sannolikt förenas med ett tillstånd att jaga rovfåglar. Frågan är då vilket möjlighet det finns i jaktlag-stiftningen att ge tillstånd till jakt efter rovfåglar för att skydda vilt som ingår i näringsverksamhet. Naturvårdsverket har i beslut NV 05432-14 konstaterat att 23 a § jaktförordningen (1987:905) knappast kan användas som grund för att bevilja skydds jakt efter duvhök för att skydda utsatt fältfågel men anför i beslutet under rubriken ”övrigt” att möjligen kan 31 § p 2 jaktförordningen användas för att ge tillstånd till en sådan jakt eftersom det är i linje med bestämmelsen i 29 § femte stycket jaktförordningen och bör i regel inte försvåra upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus för arten. Naturvårdsverket framhåller att bestämmelsen i 32 § p1 baseras på artikel 9:1 c i fågeldirektivet och ska tolkas därefter. Av 29 § femte stycket jaktförordningen framgår att duvhök som tillåts jagas för att skydda fältfågelutsättning enbart får avse fångst och frisläppning, inte dödande. Länsstyrelsen vill framhålla att 29 § jaktförordningen är sammanknuten med 23 a § jaktförordningen vilket framgår av paragrafens första mening (Om det inte finns någon annan lämplig lösning, och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde, får beslut om jakt som avses i 23 b, 24, 25 och 29 §§ meddelas...). Fråga är om 29 § jaktförordningen överhuvud kan tillämpas isolerat från 23 a § jaktförordningen. Bortser man från jaktmetoden kvarstår då frågan om det är förenligt med fågeldirektivet, och därmed förenligt med 31 § p 2 jaktförordningen att bevilja jakt efter rovfåglar i syfte att skydda näringsverksamhet. Av vägledning för jakt enligt rådets direktiv 79/409/ EEG om bevarandet av vilda fåglar framgår att en hållbar jakt kan ge positiva effekter för bevarandet av livsmiljöer (art 1.5.5) Man nämner även begreppet ”förnuftigt utnyttjande” och framhåller att även om det årliga jaktuttaget kan eliminera en betydande andel av en population motvägs detta av den positiva effekten av att man bevarar livsmiljön för arten, som exempel ges bland annat raphöhönsen i regioner med intensivt jordbruk i Frankrike. Där bidrar jägare med ekonomiskt stöd för att avsätta tusentals hektar för att upprätthålla raphöhönsens livsmiljö just för att få möjlighet att jaga raphöna, vilket gynnar populationen. Såvitt Länsstyrelsen kan se nämns inte möjligheten att jaga en fågelart för att skydda en annan någonstans i vägledningen. I vägledningen nämns inte heller begreppet näringsverksamhet. Begreppet viltvård förekommer däremot.</p>	Noterat.
12.	Stockholms län	<p>4 § När det gäller definitionen vittjande bör definitionen utökas så att lydelsen är: "kontroll av fångstredskap för att se om den utlöst samt omhändertagande av fångst". Länsstyrelsen anser att ändringen är motiverad då föreskrifterna inte tydligt anger vad som gäller vid kontroll av fångstredskap som utrustats med larmmanordning.</p> <p>7 § Fångstredskapet ska även märkas med typbeteckning, vilket Naturvårdsverket även anger under punkt 3.3 i Motiv och konsekvensutredning.</p>	Noterat. Justerat.

		<p>8 § Det som anges under Allmänna råd till 8 § är av så pass stor vikt att detta inte endast bör vara ett allmänt råd, utan istället regleras i 8 §.</p> <p>10 § Det paragrafen tar upp är av så pass stor vikt att delen "så långt som möjligt" tas bort. Vidare är fångstredskap ett jaktmedel, till skillnad från t.ex. åteljakt som är en jaktmetod. Länsstyrelsen anser därför att begreppet åtel inte bör anges på sätt Naturvårdsverket gjort. Paragrafen bör istället få följande lydelse. Förslag: "Fångstredskap som inte används för jakt ska iordningställas så att det inte kan fånga vilt eller utgöra fara för människor eller egendom."</p> <p>11, 18 och 20 §§ I dessa tre paragrafer tas larmanordning upp. I 18 § (punkt 1) anges "elektronisk larmanordning" medan det i 11 och 20 §§ enbart står "larmanordning". Om även annan larmanordning än elektronisk larmanordning avses i 11 och 20 §§ bör detta framgå tydligare.</p> <p>13 § Bifångst är information som bör rapporteras. Detta är viktig information som, om bifångsten är för stor eller rör hotade arter, kan leda till nya krav på fångstredskapets utformning.</p> <p>14 § Länsstyrelsen föreslås bli operativ tillsynsmyndighet när det gäller invasiva främmande arter. Regleringen har sin bakgrund i EU:s förordning (1143/2014) av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter. Länsstyrelsen anser att Naturvårdsverkets föreskrifter ska kompletteras med en föreskrift om att vid fångst och bifångst av invasiva främmande arter ska information om fångsten rapporteras till Länsstyrelsen. Detta för att Länsstyrelsen ska kunna bedriva en aktiv tillsyn.</p> <p>15 § Paragrafen måste gälla alla fångstredskap och inte enbart de fångstredskap som inte dödar.</p> <p>17 § Även vid fångst av lodjur bör vittjande ske minst två gånger per dygn.</p> <p>20 § Mot bakgrund av att det i 11 § framgår att larmanordning är frivillig kan 20 § motverka viljan att använda larmanordning. Det framgår inte klart i föreskrifterna om ett fångstredskap som utrustats med larmanordning ändå behöver vittjas en till två gånger per dygn.</p> <p>30 § Lydelsen på 30 § bör ändras till: "Fångade rovfåglar ska frisläppas på annan plats efter att berörd markägare och jakträttshavare lämnat sitt medgivande."</p>	<p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget genom omformulering av paragrafen.</p> <p>"Elektronisk" tas bort för att möjliggöra användning av olika typer av larmanordningar.</p> <p>Noterat.</p> <p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>Justerat.</p>
13.	Södermanlands län		
14.	Uppsala län	<p><u>Krav på selektiv fångst</u> Det är viktigt att det även fortsatt finns möjlighet att avliva individer av invasiva arter som fångas som bifångst enligt 14 §. Det bör övervägas om även mård, räva och grävling ska omfattas</p>	Noterat.

		<p>av detta undantag av viltvårdsskäl. Dessa arter hör till de vanligaste målarterna för fällfångst. Går dessa i större redskap avsedda för större arter är risken för onödigt lidande liten och den allmänna praxisen bland fångstmän är att dessa avlivas. Speciellt grävling som är allätare går inte att undvika att fånga i vildsvinsredskap exempelvis även om dessa åtlas med vegetabiliskt åtelmaterial</p> <p><u>När fångstredskap får användas, 15 §</u> Det är viktigt att möjligheterna att använda fångstredskap vid skydds jakt inte begränsas.</p> <p><u>Bevakning och vittjande av fångstredskap som inte dödar</u> När det gäller fångstredskap som inte dödar avsedda för fångst av råttor och möss bör det övervägas om tillstånd att använda dessa är förenligt med 27 § i jaktlagen. De tester som gjorts visar att dessa redskap är klart olämpliga för lättstressade djur. Få användare klarar dessutom att avliva dessa fångade djur på ett lämpligt sätt och det är näst intill omöjligt att bedriva tillsyn på dessa redskap. Dödande fångstredskap är lämpligare för dessa arter.</p> <p><u>Tillståndpliktigt användande</u> Länsstyrelsen delar uppfattningen att det är logiskt att länsstyrelserna (alternativt Naturvårdsverket) ges behörighet att besluta om tillstånd för samtliga godkända fångstredskap avseende rovfåglar. Det krävs i sådant fall en samordning och tydlig vägledning från Naturvårdsverket för att i möjligaste mån undvika alltför stora skillnader i praxis mellan länen i tillståndsgivningen.</p> <p><u>Transport och förvaring av fångat vilt</u> Det kan behöva klagöras vad som gäller vid transport av fångat vilt som ska transporteras för utsättning på annan plats exempelvis vid export för återintroduktion av skogshöns på kontinenten eller flytt av spelgalen tjädertupp.</p>	<p>Begränsningen gäller endast allmän jakt. Paragrafen justeras så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
15.	Värmlands län	<p>Det kan bli svårt att ha en tillsyn eller kontroll på det som nu föreskrivs i föreskrifterna angående levandefångst. Länsstyrelsen anser vidare att om djur som man av tidigare erfarenhet vet kan gå i fällor som är anpassade för andra djur, bör dessa fällor även vara anpassade för att minska lidandet för dessa arter. Detta för att man ska kunna släppa ut de djur som räknas som bifångst. Som Naturvårdsverket själv lyfter under 3.4 Krav på selektiv fångst kan lodjur gå in i fällor anpassade för räv. Lodjur kan bli mycket stressade i en fälla och särskilt om fällan inte är helt ljusstät. Så länge risken finns för att lodjur kan gå i fällor anpassade för räv så borde kanske även rävfällor byggas på ett sätt som helt tar bort</p>	<p>Noterat.</p>

		ljusinsläpp.	
16.	Västerbottens län	<p>6 § Att funktionskontrollera fångstanordning under användning med minst en månads intervall är i de allra flesta fall ett rimligt och önskvärt krav. Det kan däremot finnas fall där detta krav försvårar eller omöjliggör ett effektivt nyttjande av fångstredskap.</p> <p>Länstyrelsen har i sin förvaltning stora svårigheter att bekämpa invasiva arter eller att i tillräcklig omfattning bedriva fångst av mink på exempelvis känsliga fågelhäckningslokaler eller svårtillgängliga naturreservat i skärgården. Där har en möjlig lösning legat i att få fram en fälla som medger flera fångster och ett minimalt underhåll. Fälltypen har hämtats från Nya Zeeland och håller på att testas för godkännande även i Sverige. En sådan fälla skulle möjliggöra fångst i dessa områden och vara en viktig hjälp i förvaltningen och bevarandet av arter. (...) Den fälltypens konstruktion borde medge att ett krav på löpande funktionskontroll kan minskas ner till en gång per år.</p> <p>7 § Väderbeständig märkning av fällorna för att möjliggöra tillsyn och kontakt med fångstperson är ett rimligt krav. Däremot bör märkningen kunna utformas på annat sätt än att namn, adress och telefonnummer. En annan typ av märkning med ID-nummer som inte är spårbart.</p> <p>8 § Denna formulering torde avse endast fällor för levandefångst. Ett dött djur fångat i dödande fångstredskap borde inte ha krav att skyddas från väder och vind för att undvika onödigt lidande.</p> <p>9 § Det kan tyckas att denna paragraf är onödig då det är en självklarhet att avlivning ska ske utan att orsaka onödigt lidande. Om avsikten är att trycka på just detta och att förtydliga bör paragrafen utvecklas och eventuellt byggas på med allmänt råd om vad som är att betrakta som acceptabla metoder för avlivning och vad som inte är att betrakta som bra metoder, t.ex. dränkning.</p> <p>10 § Blandningen av fälla och åtel i samma paragraf gör att den blir krånglig. Rimligvis är det så att ett fångstredskap som inte används för jakt är ogillrat/säkrat och därför inte kan utgöra någon fara för människor eller egendom.</p> <p>11 § Bör förtydligas att det avser när fångstredskapet används under jakt. Under annan tid är larmanordning onödig.</p> <p>Allmänt råd till 13§ Det får en annan klang om rådet formuleras på detta sätt: ”Om sällskapsdjur har fångats i fångstredskap och är allvarligt skadat bör det inte avlivas innan veterinär eller ägare har kontaktats”. Det blir då frågan om en ”omsituation” istället för att framstå som ett vanligt scenario med allvarligt skadade sällskapsdjur i fångstredskap.</p>	<p>Delvis omhändertaget. Paragrafen justeras så att fångstredskap som enbart fångar råttor, möss eller en invasiv främmande art ska kontrolleras minst var tredje månad under den tid fångstredskapet används.</p> <p>Paragrafen justeras så att det ges möjlighet att tillskapa ett system med identitets-nummer som kan användas som alternativ märkning.</p> <p>Justerat.</p> <p>Det införs en ny 11 § där det anges att skjutvapens kaliber och ammunition ska anpassas så att när viltet skjuts ska hjärnan träffas och skadas på ett sådant sätt att viltet förlorar medvetandet och inte återfår medvetandet innan viltet dött.</p> <p>Noterat.</p> <p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Det allmänna rådet omformuleras till en upplysningsparagraf eftersom denna situation regleras i 30 § djurskydds-lagen</p>

		<p>14 § Det är svårt att föreställa sig innebörden av formuleringen att djuret ska” på annat sätt oskadliggöras”. Det bör förtydligas vad som avses i ett sådant fall.</p> <p>15 § Det mest rimliga är att fällor, oavsett fälltyp, får användas under den jakttid som är gällande för den aktuella arten. En annan jakttid med fälla än för ”vanlig jakt” är omotiverad förutsatt att jakttiden är rätt utformad och fällan som används är godkänd och används enligt föreskrifterna. Dessutom gör en låsning av fångstredskaps möjliga användningstid under året att förvaltningen inte är adaptiv och kan anpassas till nya förhållanden.</p> <p>22 § Lägsta kravet på utbildningen bör kunna utvecklas mer till att omfatta även relevant lagstiftning och annat som säkerställer ett korrekt användande och minimerande av risken för onödigt lidande hos vilt.</p> <p>23 § Det bör förtydligas i denna paragraf att det även ska finnas ett tillräckligt och varaktigt snötäcke för att fotsnaran för rödräv ska få användas.</p>	<p>(1988:534)</p> <p>Paragrafen omformuleras för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
17.	Västernorrlands län	<p>8 § Texten bör kompletteras så att det framgår att det enbart gäller fållor för levandefångst. Djur som fångats i slagfällor eller andra gillernanordningar som dödar viltet, lider knappast om det är ogynnsamma väderförhållanden.</p> <p>15 § Länsstyrelsen stödjer inte förslaget om att fångstredskap som inte dödar endas får användas mellan den 1 september och den 15 april. Länsstyrelsen anser att det saknas motiv eller skäl för differentierade jakttider mellan olika typer av fällor och jakt med vapen kontra fällfångst. Finns det inte starka skäl eller motiv anser länsstyrelsen att användandet av levandefångstfällor fortsatt ska följa tidigare bestämmelser, alltså följa de allmänna jakttider som finns i bilaga 1 samt bilaga 4 till jaktförordningen.</p> <p>20 § Att ställa krav på vittjande inom två timmar av fångstredskap som frivilligt utrustats med larmanordning blir enligt länsstyrelsen mening märkligt. Länsstyrelsen anser att om paragrafen ska stå kvar bör formuleringen lyda: bör vittjas snarast möjligt efter det att larmanordningen har gett utslag. I övrigt gäller bestämmelserna om vittjande en eller två gånger per dygn beroende på vilken viltart som fångas levande.</p>	<p>Justerat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p>
18.	Västmanlands	Positiv till ett frivilligt krav om larmanordning till fällor med	Noterat.

	län	levande fångst. Positiv till förtydligande som gör det tydligt för både brukaren och länsstyrelse att göra rätt. Anser att det bör vara en fysisk persons namn och telefonnummer i märkningen på fällan. Dagens skrivning gör det möjligt för ett företag eller en juridisk person att stå som kontakt på fällan.	
19.	Västra Götalands län	<p>7 § Det finns nackdelar med att fångstredskapen ska märkas med namn, adress och telefonnummer. Dels blir det en information om var det finns vapen, dels förekommer det att jägare och fällägare blir trakasserade. Länsstyrelsen föreslår därför att man exempelvis återgår till numrering av jaktkort, och då istället använder detta nummer som märkning av fällor.</p> <p>10§ Länsstyrelsen menar att orden ”eller åtel” är överflödigt och bör tas bort. Endast vid jakt får fångstredskap fånga vilt. Oavsett vad redskapet används till förutom jakt, måste kravet vara att det då inte kan fånga vilt eller utgöra fara för människor eller egendom.</p> <p>11§ En larmanordning till fångstredskap bör kunna utgöras av kameraövervakning. Det är angeläget att regelverket för kameraövervakning förenklas, så att tekniken kan användas vid förvaltning av vilt.</p> <p>Allmänt råd till 13 § Ordet ”sällskapsdjur” bör bytas till ”husdjur”, eftersom tillvägagångssättet även bör gälla för exempelvis lantbrukets djur.</p> <p>14 § Ett Allmänt råd till 14 § behövs, för att förtydliga vad som avses med ”på annat sätt oskadliggöras.”</p> <p>20 § Det finns en motsättning i att fångstredskap som frivilligt utrustats med larmanordning enligt 11 §, ska vittjas senast två timmar efter utslag enligt 20 §. Användaren utsätter sig då för större risk att begå lagbrott (att inte vittja fällan inom två timmar), än om hen inte försökt förbättra förhållandena för djuren genom att förse fångstredskapet med larmanordning. Utan larmanordning räcker det oftast att vittja morgon och/eller kväll beroende på djurart. Paragrafen bör formuleras:</p> <p>”Fångstredskap som har utrustats med larmanordning bör vittjas snarast möjligt efter det att larmanordningen har gett utslag, dock senast i enlighet med 16, 17 och 19 §§.” En sådan formulering medför ytterligare en punkt under 18 §, med krav på vittjande senast inom två timmar efter utslag.</p> <p>Om paragrafen inte ändras enligt ovan, utan behålls enligt Naturvårdsverkets förslag, har Länsstyrelsen följande synpunkt:</p> <p>Det framgår inte ifall fångstredskap med larmanordning är befriat eller inte från kraven i 16, 17 och 19 §§, angående regelbundet</p>	<p>Paragrafen justeras så att det ges möjlighet att tillskapa ett system med identitets-nummer som kan användas som alternativ märkning.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Det allmänna rådet omformuleras till en upplysningsparagraf eftersom denna situation regleras i 30 § djurskyddslagen (1988:534)</p> <p>Paragrafen omformuleras för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>vittjande. För att uppmuntra att fångstredskap utrustas med larmanordning, kan 20 § kompletteras med en mening om att fungerande larmanordning befriar från kraven i dessa paragrafer. Risken är dock att om larmanordningen fallerar utan att detta uppmärksammas, kan djur utsätts för svårt lidande. Om meningen är att fångstredskap som inte dödar ska vittjas enligt 16, 17 och 19 §§, även om larmanordning används, måste detta framgå av 20 §. Detta kommer då sannolikt att minska incitamentet för att investera i och ta fram metoder för effektiva larmanordningar.</p> <p>24 § Slagfälla för att döda bäver är mycket svår att göra selektiv och att använda selektivt. Risken för bifångst av utter är stor, eftersom den typgodkänd fälla som används är en utter- och bäverfälla. Det finns minst fem dokumenterade fall av felfångst av utter med slagfälla i Sverige. Den bör inte användas där utterförekomst är känd eller i områden med äldre inventeringsresultat än fem år, eftersom uttern successivt sprider sig till nya områden i landet.</p> <p>26 § Det är bra att länsstyrelsen i tillstånd för jakt med fångstredskap som dödar bäver får ställa villkor utöver Naturvårdsverkets föreskrifter.</p> <p>27 § Å länge de nu typgodkända slagfällorna för att döda bäver inte kan användas selektivt avseende utter, bör Länsstyrelsen inte ge tillstånd att använda dessa i områden där utterförekomst är känd eller i områden med äldre inventeringsresultat än fem år, eftersom uttern successivt sprider sig till nya områden i landet. Som alternativ till slagfällor, finns bäverfällor för levandefångst (exempelvis Bävertunneln), där uttern kan släppas lös vid eventuell felfångst.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
20.	Örebro län	<p>15 § Det bör förtydligas att jakttiderna för respektive viltart gäller även för fångstredskap. Till exempel grävling har en allmän jakttid som avslutas den 15 februari men man får nästan intrycket av föreskriften att fångstredskap får användas till den 15 april. Förslagsvis ändras till en skrivning liknande denna: Användande av fångstredskap är tillåten under de jakttider som anges i bilaga 1 och bilaga 4 till jaktförordningen (1987:905). Fångstredskap som inte dödar får dock endast användas mellan den 1 september och den 15 april om viltet ifråga då får jagas. Detta gäller inte skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen.</p> <p>Allmänt råd till 21 § För att rådet ska efterlevas kommer det troligen krävas större informationsinsatser. Det berör ju t.ex. åtskilliga trädgårdsägare och hobbyodlare som skyddar sina odlingar eller bärträd med nät.</p> <p>26-28 §§ Länsstyrelsen i Örebro län ger återkommande tillstånd till användning av slagfälla för bäver vid risk för skador. Vi ser därför fram emot att föreskrifterna kring dessa förtydligas såsom förslaget. Vi föreslår att första meningen i 27 § kompletteras med orden enskilda fallet eller begränsad tid, så att Länsstyrelsens tillstånd begränsas till fall då slagfälla verkligen behövs användas. Förslag: ”Länsstyrelsen får i det enskilda fallet ge tillstånd enligt 26 § punkten 1...”. I annat fall kan fleråriga tillstånd ges till en person, utan att Länsstyrelsen har möjlighet att begränsa användning om t.ex. utter skulle uppträda inom ett område. Vi saknar i konsekvensutredningen en motivering till andra stycket</p>	<p>Noterat.</p> <p>Det allmänna rådet utgår.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>27 §. Vi ger i länet ofta tillstånd till användning av dödande bäverfälla i samband med tillstånd till rivning av bävers fördämningar. Om rivningstillstånd lämnas under vintern ställer vi ofta villkoret att fälla som dödar bäver ska användas, av djurskyddsskäl. Vi antar att det är i dessa fall vi kan använda oss av stycke 2 i 27 §.</p> <p>32 § Länsstyrelsen noterar att bestämmelsen endast reglerar fångst av märkt vilt. Vi saknar i konsekvensutredningen en motivering till varför endast märkt vilt omfattas. Det kan naturligtvis vara svårt att avgöra om ett omärkt vilt utanför ett hägn är en individ som tidigare varit hägnat, och att det är av denna anledning Naturvårdsverket valt att begränsa fångst till märkt vilt. Inte sällan är dock hägnat vilt just omärkt. En motivering i konsekvensutredningen skulle dock förtydliga ställningstagandet.</p>	Paragrafen justeras så att med märkt vilt likställs vilt som på annat sätt med säkerhet kan identifieras som härrörande från hägnet.
21.	Östergötlands län	Inget svar	
	Kommuner		
28.	Botkyrka	Avstår yttrande	
47.	Kramfors	Inga synpunkter	
52.	Luleå	Avstår yttrande	
60.	Solna	Avstår yttrande	
67.	Växjö	Ingen erinran	
68.	Åre	Avstår yttrande	
	Övriga myndigheter samt organisationer		
72.	Regelrådet	<p>Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Remissen innehåller även förslag till allmänna råd, vilket inte omfattas av Regelrådets granskning.</p> <p>Regelrådet finner att redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget är godtagbar.</p> <p><i>Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd</i></p> <p>Förslagsställaren redovisar att nollalternativet är att bibehålla nuvarande reglering med de justeringar som har gjorts sedan ikraftträdande i den övergripande lagstiftningen gällande fångst, tester av fångstredskap och jakt. Alternativet anges dock inte uppfylla kraven på att förhindra onödigt lidande för viltet utifrån nuvarande kunskapsläge, för att få önskad effekt krävs därför att användningen anpassas.</p> <p>Regelrådet saknar en mer utförlig redogörelse avseende alternativa lösningar. Redovisningen ska med fördel presenteras med beräkningar av vad en alternativ lösning medför för kostnader. Eftersom uppgifter endast framgår avseende nollalternativet går det inte att utesluta att förslaget hade kunnat nå samma syfte med exempelvis alternativa regleringsmetoder. Regelrådet finner att avsaknaden av sådan redovisning är en brist. Avseende effekter av om ingen reglering kommer till stånd är redovisningen tillräcklig.</p> <p>Regelrådet finner att redovisningen av alternativa lösningar är</p>	Konsekvensutredningen omarbetas utifrån synpunkterna (se <i>Motiv och konsekvensutredning</i>)

		<p>bristfällig men att redovisningen avseende om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.</p> <p><i>Förslagets överensstämmelse med EU-rätten</i> Av konsekvensutredningen framgår att Naturvårdsverket har beslutat om föreskrifter med tydliga kriterier för typgodkännande av fångstredskap. Föreskrifterna har också kommit till för att tillgodose EU- rättsliga krav på objektiva, icke-diskriminerande och på förhand kända regler, eftersom Sverige för systemet med typgodkännande åberopar undantag från förbud mot handelshindrande regler av miljö-och djurskyddsskäl. Det framgår vidare att nuvarande bestämmelser är bitvis otydliga och inkonsekventa gentemot gällande bestämmelser om icke selektiv fångst i Rådets direktiv 92/43/EG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (art- och habitatdirektivet). Art- och habitatdirektivet anges uppställa krav på att användandet av fångstredskap ska ske selektivt. Motsvarande krav anges även finnas i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar.</p> <p>Enligt Regelrådet hade konsekvensutredningens kvalitet förbättrats genom en explicit redogörelse av förslagets överensstämmelse med EU-rätten.</p> <p>Regelrådet kan likväl utläsa förslagets överensstämmelse med EU-rätten av konsekvens-utredningen som helhet varför redovisningen är tillräcklig. Regelrådet finner att redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.</p> <p><i>Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser</i> Av konsekvensutredningen framgår att föreskrifterna avses träda ikraft under våren 2017. Upphävandet av bestämmelser i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt sker samtidigt. Det anges vidare att information kommer att publiceras på Naturvårdsverkets hemsida och att andra informationskanaler kommer att användas eftersom föreskrifterna berör många enskilda.</p> <p>Regelrådet anser att uppgifterna om särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är ytterst kortfattad, men likväl tillräcklig i detta fall.</p> <p>Regelrådet finner att redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.</p> <p><i>Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch</i> Förslagsställaren anger att föreskrifterna berör de flesta som kommer i kontakt med fångstredskap. Exempel som redovisas är privatpersoner som använder fångstredskap för mus i sommarstugan, jägare, lantbrukare som har problem med vildsvin, enskilda firmor och större aktiebolag som tillverkar och säljer fångstredskap, företag som arbetar med skadedjursbekämpning och forskare som fångar djur för märkning. Förslagsställaren bedömer att distributörer av fångstredskap inte påverkas av förslaget.</p>	
--	--	--	--

	<p>Regelrådet anser att uppgifterna om bransch hade kunnat förtydligas eftersom det exempelvis inte framgår om jägare även kan utgöras av företag. Det framgår inte heller uppgifter om antal berörda företag vilket är en allvarlig brist. Uppgifterna avseende storlek är generellt skrivna och omfattar inte samtliga branscher samt ger inte heller någon indikation på om en viss företagsstorlek är mer vanligt förekommande. Om försök till att ta reda på dessa uppgifter har gjorts bör även dessa försök redovisas i konsekvensutredningen.</p> <p>Regelrådet finner att redovisningen av berörda företag utifrån antal och storlek är bristfällig men att redovisningen avseende bransch är godtagbar.</p> <p><i>Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet</i></p> <p>Administrativa kostnader</p> <p>Förslagsställaren uppger att en konsekvens av förslaget är att det blir enklare för enskilda användare att ta reda på vad som gäller för användandet av fångstredskap och för länsstyrelsen att besvara frågor.</p> <p>Det anges även att föreskrifterna innebär ett tydliggörande av kriterierna för länsstyrelsens beslut gällande tillståndspliktiga fångstredskap. Förslagsställaren uppger vidare att förslaget bör innebära en viss ökning av antalet ärenden som länsstyrelsen får hantera när det gäller tillstånd till fångstredskap för rovfåglar, men att ökningen bör bli liten.</p> <p>Regelrådet saknar en uttrycklig redovisning av förslagets administrativa kostnader samt kvantifieringar av de förslag som kan påverka den administrativa bördan för berörda företag. Det går exempelvis inte att utesluta att de strängare kraven skulle kunna medföra att det finns ett behov av att upprätta rutiner i vart fall vad gäller frekvensen av besök som ska ske till fångstredskap. Det framgår inte heller om fler ärenden hos länsstyrelsen kan innebära ökade kostnader för företag eller om enklare regler kan innebära minskade kostnader för dem. Om förslaget inte medför några administrativa kostnader ska det anges och motiveras i konsekvensutredningen. Eftersom en utförlig redovisning saknas i kombination med den kortfattade beskrivningen av berörda företag är det inte möjligt för Regelrådet att bedöma om förslagets påverkan på företagets administrativa kostnader blir betydande eller inte.</p> <p>Regelrådet finner att redovisningen av förslaget administrativa kostnader är bristfällig.</p> <p><i>Andra kostnader och verksamhet</i></p> <p>Förslagsställaren anger att förslaget generellt kan beskrivas som ett visst försvårande och en viss fördyring för den som använder fångstredskap. Det anges att om fångstredskap som inte dödar utrustas med larmanordning innebär det en kostnad om totalt mellan 2,5 – 5 miljoner kronor. Uppskattningen anges vara baserad på att det kan beröra 5000 fångstredskap och medföra kostnader mellan 500 - 1000 kronor per fångstredskap. Förslagsställaren anger vidare att tillverkare av fångstredskap kan komma att påverkas avseende att larm bör installeras. Naturvårdsverket bedömer att tillverkare därutöver endast påverkas i ringa omfattning av föreslagna föreskrifter. Förslagsställaren anger vidare att försvårandet för användning av</p>	
--	--	--

		<p>fångstredskap hänger ihop med de föreslagna strängare kraven på underhåll, selektivitet, skydd mot väder, bevakning och vittjande. Detta anges vara svårt att uppskatta i pengar men att det bör kräva mer tid av den som använder vissa slags fångstredskap. I övrigt bedöms de föreslagna ändringarna inte ha någon kostnadsmissig påverkan. Av konsekvensutredningen framgår vidare att förslaget innebär att samma regler gäller för de flesta fångstredskap. Det anges också att användande av fångstredskap kommer att kräva särskild utbildning eller länsstyrelsens tillstånd även i framtiden. Regelrådet anser att det finns enstaka delar där förslagets kostnader redogörs på ett tillräckligt sätt. Detta uppväger dock inte avsaknaden av kostnadsuppskattningar eller exempelberäkningar för övriga delar såsom strängare krav på underhåll, selektivitet m.m. Att endast ange att det är svårt att uppskatta kraven i pengar utan ytterligare motivering är inte tillräckligt. Om försök har gjorts för att ta reda på förslagets andra kostnader ska även dessa redovisas i konsekvensutredningen. Enligt Regelrådet är det vidare svårt att bilda sig en uppfattning avseende förslagets påverkan på företagets verksamhet eftersom att redovisningen är kortfattad. Att endast ange att en aktör påverkas av förslaget är inte tillräckligt. Regelrådet anser att det även bör framgå hur en aktör påverkas genom exempelvis utförliga motiveringar till de ställnings-taganden som gjorts.</p> <p>Regelrådet finner att redovisningen av förslagets andra kostnader och verksamhet är bristfällig.</p> <p><i>Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag.</i> Av konsekvensutredningen går det att utläsa att länsstyrelsens beslut blir mer enhetliga genom mer enhetliga och tydligare föreskrifter vid användande av fångstredskap. Regelrådet saknar en explicit redovisning av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag. Det framgår inte av konsekvensutredningen om förslaget kan medföra att en tillverkare kan komma att behöva tillhandahålla olika produkter för att kunna finnas på den nationella och internationella marknaden. Regelrådet har vidare en förståelse för svårigheten att utförligt redovisa påverkan på konkurrensförhållandena till följd av den frivillighet som är förknippat med kraven i förslaget. Regelrådet anser dock att en sådan konkurrenspåverkan hade kunnat belysas i konsekvensutredningen. Detta eftersom de som genomför kraven sannolikt får högre kostnader vilket skulle kunna innebära en konkurrensnackdel för dem. Slutligen anser Regelrådet att ersättande av villkor för användande till föreskrifter skulle kunna medföra att konkurrens i större utsträckning sker på lika villkor genom att kraven blir mer förutsebara och eventuellt mer likvärdig för de berörda företagen. Det framgår dock inte heller några uppgifter om detta i konsekvensutredningen. Regelrådet finner att redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är bristfällig.</p> <p><i>Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden</i> Regelrådet saknar en redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden. Utifrån den ytterst kortfattade redogörelsen av regleringens påverkan på företagets verksamhet går det inte heller att få ledning i om förslaget medför någon påverkan på företagen i andra avseende. Eftersom Regelrådet inte med säkerhet kan utesluta att regleringen inte medför någon</p>	
--	--	---	--

		<p>påverkan på företagen i andra avseenden anses avsaknaden av redovisning vara en brist.</p> <p>Regelrådet finner att redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseende är bristfällig.</p> <p><i>Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning</i> Regelrådet saknar redovisning om särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning. Det går inte att bedöma om förslaget kan komma att påverka de förhållandevis mindre företagen i större utsträckning eftersom att uppgifterna om berörda företags storlek är generellt beskrivet eller saknas helt. För att göra en bedömning behöver först de förhållandevis mindre företagen identifieras och därefter kan en bedömning ske om någon särskild hänsyn är nödvändig. Om det av förslaget saknas en möjlighet till särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning ska det likväl anges och motiveras i konsekvensutredningen. Regelrådet finner att redovisningen av särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning är bristfällig.</p> <p><i>Sammantagen bedömning</i> Regelrådet anser att konsekvensutredningen generellt saknar utförliga motiveringar ur ett företagsperspektiv. Regelrådet saknar exempelvis utförliga uppgifter om antal och storlek på berörda företag. Dessa brister slår även igenom på andra delar av konsekvensutredningen. Regelrådet anser vidare att redovisningen av förslagets kostnader och påverkan på företagets verksamhet är ofullständig. Mot bakgrund av dessa brister är det enligt Regelrådet inte fullt möjligt att bedöma förslagets konsekvenser för företag. Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.</p>	
73.	Statens Jordbruksverk	<p>8 § samt allmänt råd till 8 § Vi anser att kraven på att hänsyn ska tas till fångstredskapets konstruktion vid placeringen borde gå att formulera så att det blir ett krav i paragrafen i stället för ett allmänt råd. Förslag: "Fångstredskapet ska placeras så att fångat vilt skyddas mot väder och andra omständigheter som, med hänsyn till fångstredskapets konstruktion, vittjningstider, väderlek m.m., kan orsaka onödigt lidande".</p> <p>11 § Vi ställer oss frågande till att använda sig av ordet bör i en tvingande text. Detta borde i så fall snarare vara ett allmänt råd. Rapporter från SVA visar att vildsvin och lodjur som fångats i fällor stressas och får skador när de försöker ta sig ur fällorna. Det finns även utländsk forskning som visar på samma sak. Med detta som bakgrund anser vi att det ska vara ett tvingande krav att ha larmanordning så att djuren slipper sitta i levande fångstredskapen någon längre tid.</p> <p>14 § Vi undrar vad som menas med begreppet "oskadliggöras"? Kan det förtydligas så att betydelsen framgår?</p>	<p>Noterat</p> <p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p>

		<p>20 § Vi undrar varför det tillkommer krav på de redskap som försetts med larmanordning. Om det ska fortsätta vara "bör" istället för "ska" i 11 §, medför 20 § ett betydligt större krav på vittjning av fångstredskap för dem som faktiskt skaffar larmanordning till fångstredskapen. Med detta mer omfattande krav finns en risk att fler väljer att inte utrusta fångstredskapet med larmanordning, vilket är synd ur djurskyddssynpunkt. Vi ser inte heller något behov av att både ha med "snarast" och "inom två timmar". Förslag: "Fångstredskap som har utrustats med larmanordning ska vittjas inom två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag."</p> <p>22 § Eftersom det står var och en fritt att starta en jägarorganisation undrar vi vem som säkerställer att utbildningarna håller tillräckligt god kvalitet. Detta gör det också svårt att avgöra om en utländsk utbildning motsvarar det som erbjuds av någon svensk organisation. För att försäkra sig om att utbildningen är bra, skulle det behövas fler kriterier t.ex. vad utbildningen ska innehålla och hur lång den ska vara eller att Naturvårdsverket godkänner utbildningarna.</p> <p>24 § och 25 §: Samma kommentar som till 22 §.</p> <p>28 § Vi tycker att det är bra att tillstånden från länsstyrelsen regleras. Vi vill dock påpeka att de fåglar som hålls som lockbete omfattas av djurskyddslagens bestämmelser om skötsel, utrymme m.m. När det gäller t.ex. duvor finns också särskilda bestämmelser om hur dessa ska hållas. Det finns inte något undantag i dessa bestämmelser som gäller för fåglar som används som lockbete i ett fångstredskap. Eftersom fåglarna lockar till sig predatorfåglar anser vi att fångstredskap ska ha larm, så att lockfågeln slipper sitta granne med en predatorfågel någon längre tid utan att ha möjlighet att komma undan.</p> <p>29 § När är människans hälsa och säkerhet enligt punkt 1. hotad? Om alla kriterierna ska vara uppfyllda blir sällan detta tillämpligt. Gäller egentligen kriterierna i 23 a § jaktförordningen, så att detta gäller skyddsjakt?</p> <p>33 § Ska alltid vilt som fångats i en återfångstanordning omedelbart släppas fritt? Gäller detta även svårt skadat vilt?</p> <p>34 § Vi undrar vad tillfälligt kvarhållas respektive tillfälligt förvaras innebär? Vi ser en svårighet i bedömningen av vilken tidsrymd som kan omfattas av begreppet "tillfälligt" och vi anser att förvaring av djuren en längre tid kan innebära onödigt lidande för dem, samt att djuren kan komma att omfattas av djurskyddslagen om de hålls av människa.</p>	<p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Vilt som av misstag fångas i återfångstanordning ska omedelbart släppas fritt. Svårt skadat vilt får avlivas enligt 40 b § jaktförordningen</p> <p>Noterat.</p>
74.	Polismyndigheten	Inga synpunkter	
75.	HaV	Havs- och vattenmyndigheten ställer sig positiv till dessa förslag.	
76.	Naturhistoriska	Ingen erinran	

	riksmuseet		
77.	Sametinget	Inga synpunkter	
78.	Skogsstyrelsen	Inga synpunkter	
79.	Statens fastighetsverk	<p>SFV anser att ambitionen med att täcka allt användande av fångstredskap i de nya föreskrifterna är bra. Likaså att de nya föreskrifterna ersätter de villkor som finns i de enskilda besluten om typgodkännande av fångstredskap då det finns ett stort antal typgodkännanden.</p> <p>Förändringen i att fångstredskap inte ska få användas under den ordinarie jakttiden för respektive djurart anser SFV är fel. Detta borde jakttiden för respektive djurart regleras. Har man skilda datum för jakttid och tid för fällfångst blir det inte enklare för utövaren.</p>	<p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p>
80.	Statens veterinärmedicinska anstalt	<p>14 §. Ett krav eller möjligen allmänt råd vid fångst och bifångst av vilt som är en invasiv främmande art bör vara att fångsten ska rapporteras, med foto på djuret, till Naturvårdsverket eller annan lämplig myndighet såsom Länsstyrelse.</p> <p>16-20 §§ SVA förordar av djurskyddsskäl att samtliga redskap skulle ha krav på att vittjas minst två gånger per dygn om inte larm-anordning används. Vidare finns en stark oro att kravet på fångstredskap som har utrustats med larmanordning ska vittjas senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag, sannolikt kommer att medföra att flertalet användare väljer att inte använda larmanordning, utan istället väljer att enbart vittja en gång per dygn enligt nuvarande regelverk. Att dygnet runt ha krav på att vara på plats inom två timmar upplevs inte som realistiskt att uppnå. Därmed riskerar efterlevnaden av detta krav att inte alltid uppfyllas och därmed ökar risken för onödigt lidande.</p> <p>17 § anger att fångstredskap för råttor och möss ska vittjas minst var femte timme. SVA stödjer detta, men noterar också att i motiv och konsekvensutredning punkten 3.6 anges att tester för råttor och möss har visat att flera har dött av stressrelaterade skador. De tester som utförts enligt NFS 2013:13 rör enbart möss, medan det inte finns data från test av levandefångst av råttor enligt dessa föreskrifter ännu (men test pågår i nuläget). Med tanke på att vilda möss har självdött efter fem timmar i levandefångstfällor är en ännu kortare vittjningstid att föredra för åtminstone möss. Ständig övervakning på lämpligt sätt, med larmanordning eller</p>	<p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larm-anordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>I versionen som gick på remiss angavs felaktigt att det även fanns en studie avseende råttor. Det finns ännu endast en studie avseende möss, varför de skärpta reglerna ändras till att endast gälla</p>

		<p>övervakning är att förorda från djurskyddssynpunkt, så att vittjning kan ske innan fångade djur hinner utveckla magsår, även om de inte hinner självdö av de tidiga skadorna. Grundläggande synsätt bör vara att levandefångst av smågnagare inte får utföras som passiv fällfångst.</p> <p>29 § punkt 1. Det är inte självklart eller förklarat i konsekvensutredning vad punkten syftar på när det gäller sammanhanget med fångst av rovfåglar (26 § punkten 3), och att det ska vara motiverat med hänsyn till människors hälsa och säkerhet. Ett förtydligande att denna punkt rör fångst på flygplatser för att förhindra olyckor eller för motsvarande syften, skulle vara önskvärt.</p> <p>31 § om dödande fångstredskap. Åtminstone en ny typ av dödande fångstredskap som inte är av traditionellt utförande med slagbygel eller slagplatta söker nu typgodkännande, där SVA har varit involverat i praktiskt test. Kravet i 31 § punkt 1 kan medföra begränsningar i användandet av denna eller andra innovativa fällkonstruktioner. Kravet på en ingångstunnel med de specifikt angivna minsta respektive största mått sätter också en mekanisk begränsning av storlek på djur som kan fångas, oavsett vilken art redskapet är tänkt att fånga. Det finns därför ett behov av ett tillägg i sista meningen i 31 § där även andra redskap kan undantas kravet i punkt 1.</p>	<p>fångstredskap avsett för möss</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
81.	Förvaltningsrätten i Stockholm	<p>Med hänsyn till de utgångspunkter som domstolen har att beakta ställer sig förvaltningsrätten i huvudsak positiv till förslaget till föreskrifter med följande synpunkter.</p> <p><i>Frivilligt krav på utrustning av vissa fångstredskap med larmanordning</i> Förvaltningsrätten avråder från att införa ett frivilligt krav om att utrusta vissa fångstredskap med larmanordning då det finns svårigheter att tillämpa en sådan föreskrift. För det fall bestämmelsen i 11 § ska ses som ett allmänt råd bör detta framgå. Det kan då finnas skäl att ange om det finns vissa typer av fångstredskap som i högre grad än andra bör utrustas med larmanordning.</p> <p><i>Regler gällande vittjande</i> Förvaltningsrätten anser att det tydligare bör framgå om utrustandet av vissa fångstredskap med larmanordning innebär att kravet på vittjande av dessa endast behöver ske i enlighet med kraven i 20 §, dvs. två timmar efter att larmanordningen gett utslag. För det fall de övriga bestämmelserna kring vittjande (16-19 §§) inte gäller för fångstredskap med larmanordning bör det framgå av dessa bestämmelser. Vidare bör tidsangivelser för vittjande specificeras i högre grad då begrepp som "morgon" och "kväll" kan innebära oönskade skillnader i tillämpningen av bestämmelserna.</p> <p><i>Definitioner</i> Förvaltningsrätten ser positivt på begreppsförklaringen i 4 § och anser att det kan finnas skäl att tydligare definiera beteckningar som fotsnara; slagfälla, ripsnara samt återfångstanordning.</p> <p>Med hänsyn till vad anförts gällande tidsangivelser för</p>	<p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat</p>

		vittjande kan det även finnas skäl att definiera morgon och kväll. <i>Språkliga synpunkter</i> Förvaltningsrätten anser att det kan finnas skäl att se över rubriken till föreskrifterna då förslaget inte endast innehåller föreskrifter utan även allmänna råd. Gällande 31 § kan bestämmelsen förtydligas genom att ordet "betas" byts ut mot "gillras med bete".	Rubriken justeras.
82.	Kammarrätten i Stockholm	Inget att invända	
83.	Sveriges kommuner och landsting	Avstår yttrande	
84.	Göteborgs universitet	Avstår yttrande	
85.	Stockholms universitet	Naturvårdsverket föreslår en rad förtydliganden och enhetligare bedömning i de nya föreskrifterna om användande av fångstredskap. Det är en god ambition. I de flesta fall är också förslagen genomtänkta och bra. Men som vanligt när det gäller föreskrifter som gäller vilt så syftar ofta skrivningen på vissa arter som t.ex. rödräv och vildsvin, men tar inte full hänsyn till att föreskrifterna också gäller för t.ex. råttor, möss och kråkfåglar. Här blir kraven på selektiv fångst inte realistiska och inte heller ambitionen att fångstredskap som inte dödar bör utrustas med larmanordning. Detta är inte realistiskt när det gäller råttfällor och musfällor. Man kan också notera att Naturvårdsverket i sin motivering och konsekvensutredning för dessa föreskrifter skriver om "räv" och detta torde gälla endast "rödräv". Liknande sammanslagning av arter gäller "möss" och "sorkar".	Noterat.
86.	Uppsala universitet		
87.	Lunds universitet		
88.	Sveriges lantbruksuniversitet	Det är positivt att NV tar fram föreskrifter rörande fällor för jakt- och forskningsändamål. När NV skriver om djurskydd så ska de hänvisa till djurskyddslagen (1988:534) och djurskyddsförordningen (1988:539). SLU anser att det fattas en definition på onödigt lidande och hänvisar till djurskyddsprop. 1987/88. 93. I Prop. 1987/88:93 grundläggande bestämmelser om hur djur ska hållas och skötas, så sägs i 2 §: "Djur skall behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom". Paragrafen innehåller den grundläggande principen för djurskyddet, nämligen att djur ska behandlas väl och att de ska skyddas mot lidande, att djur skyddas inte bara mot lidande utan också mot smärta, ångest och sjukdom. Det innebär att djur ska skyddas inte bara mot fysiskt utan också mot psykiskt lidande. När det i paragrafen anges att djur ska skyddas mot lidande innefattar detta också psykiskt lidande, dvs. även ångest. Krav på selektiv fångst 13 § Allmänt råd till 1 3§: Sällskapsdjur som har fångats i fångstredskap och är allvarligt skadat bör inte avlivas innan veterinär eller ägare har kontaktats. SLU menar att följande bör tilläggas till det allmänna rådet till 13 §; att en veterinär ska (eller bör) ha undersökt djuret och inte som det idag föreslås "bara" kontaktats.	Begreppet "onödigt lidande" syftar i detta sammanhang till 27 § jaktlagen (1987:259). Det allmänna rådet omformuleras till en upplysningsparagraf eftersom denna situation regleras i 30 § djurskyddslagen

		<p>Utbildningspliktigt användande m.m. 22, 24, 25 §§ XXX endast användas av personer som har genomgått en särskild utbildning anordnad av svensk jägarorganisation, eller motsvarande utländsk utbildning som med avseende på djurskydd och säkerhet är likvärdig den svenska. SLU menar här att utbildnings-inrättningar som SLU och andra universitet, samt studieförbund, är lika väl lämpade som jägarorganisationer att hålla utbildningar avseende fångst och fångstredskap och därför bör skrivningen ändras till:</p> <p>XXX endast användas av personer som har genomgått en särskild utbildning anordnad av lämplig utbildare, som universitet, studieförbund, jägarorganisation, eller motsvarande utländsk utbildning, som med avseende på djurskydd och säkerhet är godkänd eller bedömd likvärdig den svenska av ansvarig myndighet.</p> <p>26 § SLU menar att det är tveksamt enligt djurskyddslagen (1988:534), djurskyddsprop. 1987/88. 93 och djurskyddsförordningen (1988:539) att utsätta djur (som hålls av människan) för den psykiska påfrestning det innebär att vara instängd, att inte kunna fly när ett rovdjur (rovfågel) slår mot den. Med hänvisning till lagstiftning och proposition som säger att djur inte ska utsättas för onödigt lidande, d.v.s. att djur ska skyddas inte bara mot fysiskt lidande utan också mot psykiskt lidande, så kan det inte vara förenligt med lagstiftningen att använda lockfågel.</p> <p>34 § SLU menar att det är tveksamt (se ovan) enligt djurskyddslagen (1988:534), djurskyddsförordningen (1988:539) och djurskyddsprop. 1987/88. 93 att utsätta djur (som hålls av människan, i och med att den är instängd) för den psykiska påfrestning det innebär för att ett vilt djur vara instängd. Det finns inte heller här en tidsbestämmelse för hur länge detta/dessa djur kan hållas instängda.</p> <p>SLU vill framhålla att NV behöver hänvisa till annan lagstiftning i sina ”fällföreskrifter” avseende transporter då regler omfattande transport av levande djur och hur länge olika djur får transporteras är ganska omfattande (SJVFS 2010:2) och EU-lagstiftning (EG) (nr 1/2005). Djur som fångas in för vetenskapliga syften omfattas även av djurskyddslagen (1988:534) och försöksdjursföreskriften (SJVFS 2012:26). Då försöksdjurtransporter räknas som en transport inom ekonomisk verksamhet behövs tillstånd att få transportera djur, samt att transportmedel ska vara registrerat.</p>	<p>(1988:534)</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
89.	ArtDatabanken	Inget svar	
90.	Centrum för biologisk mångfald	Inget svar	
91.	Viltskadecenter	Inget svar	
92.	Kommerskollegium	Kommerskollegium anser att de föreslagna föreskrifterna ska anmälas enligt förordningen (1994:2029) om tekniska regler endast för det fall Naturvårdsverket bedömer att de nya kraven för användande av fångstredskap kan komma att väsentligen påverka de berörda produkternas sammansättning, natur eller försäljning. Kollegiet bedömer däremot att förslaget inte behöver anmälas enligt förordningen (2009:1078) om tjänster på den inre	Naturvårdsverket anmälde föreskrifterna enligt 6 § förordningen (1994:2029) om tekniska regler i december 2017.

		<p>marknaden.</p> <p>Av remissunderlaget uppfattar kollegiet det som att förslaget bl.a. innehåller nya krav på underhåll och kontroller under tiden som fångstredskapet används för jakt. Vidare finns krav på hur fångstredskapet ska placeras så att vilt skyddas mot väder eller andra omständigheter som kan leda till onödigt lidande. Ytterligare exempel på nya krav i föreskrifterna är att fångstredskapet ska användas på ett sådant sätt att de minimerar bifångst. Samtliga av dessa omnämnda krav utgör s.k. ”andra krav” i den mening som avses i förordningen om tekniska regler. S.k. ”andra krav” ska endast anmälas för det fall de väsentligen kan påverka sammansättningen, naturen eller försäljningen av produkterna som kraven avser. Kollegiet anser att Naturvårdsverket i egenskap av sektorsmyndighet är bättre lämpad att avgöra om detta kan anses vara uppfyllt i det nu aktuella fallet. Naturvårdsverket är givetvis välkommet att kontakta kollegiet om ni önskar att diskutera närmare väsentlighetsrekvisitet. Vid eventuella osäkerheter, rekommenderar kollegiet alltid att en anmälan görs för att undvika riskerna med en utebliven anmälan.</p> <p>Om Naturvårdsverket bedömer att de nya kraven i föreskriftsförslaget väsentligen kan påverka sammansättningen, naturen eller försäljningen av fångstredskap och att förslaget därmed är anmälningspliktigt, kan en anmälan ske genom att skicka in en s.k. § 6-underrättelse till kollegiet</p> <p>Kommerskollegium gör bedömningen att de bestämmelser och villkor som återfinns i förslaget är krav av sådan karaktär att de inte särskilt reglerar eller påverkar tjänsteverksamhet. Kollegiets bedömning är därför att de inte omfattas av direktivet.</p>	
93.	Centrala djurförsöksetiska nämnden	Inga synpunkter	
94.	Uppsala djurförsöksetiska nämnden	<p>Uppsala djurförsöksetiska nämnd, som noterar att de föreslagna föreskrifterna i allt väsentligt är en sammanställning av de regler som nu gäller för användande av fångstredskap, efterlyser en genomgripande översyn av sakinnehållet i regelverket i syfte att minimera de skador fångstredskapen orsakar djuren för att säkerställa att djuren inte utsätts för onödigt lidande.</p> <p>11 § och 20 § Fångstredskap som inte dödar ska utrustas med larmanordning. Det bör bara vara i undantagsfall som dessa fångstredskap inte förses med larm. Enligt 20 § ska fångstredskap som utrustas med larm vittjas senast två timmar efter att larmet gett utslag. Eftersom det enligt 11 § inte är krav på att fångstredskapen förses med larm kommer denna bestämmelse medföra att det stimulerar till att inte sätta larm på fångstredskapen eftersom kravet på ett skyndsamt vittjande då är lägre.</p> <p>15 § I motiv och konsekvensutredningen anges att man föreslår användandet av fångstredskap under förnygringsperioden ska tillåtas endast vid jakt för att förebygga skador av vilt. Den</p>	<p>Noterat.</p> <p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>begränsning av användandet av fångstredskap som anges i 15 § avser endast fångstredskap som inte dödar. Ska inte motsvarande begränsning gälla för fångstredskap som dödar?</p> <p>34 § punkt 5 För att få använda djur för vetenskaplig forskning krävs tillstånd av en regional djurförsöksetisk nämnd. Det bör därför finnas en hänvisning till gällande regelverk om vad som gäller för djurförsök avseende ”vilt som fångats för vetenskapliga ändamål”.</p> <p>Nämnden efterlyser vidare en översyn av gällande regelverk för att skapa kraftfulla och effektiva åtgärder för att förhindra försäljningen av icke godkända fångstredskap, t.ex. äldre typer av musfällor.</p>	<p>Noterat. Upplysning om andra tillämpliga regler kan göras vägledningsvis på annat sätt.</p> <p>Noterat.</p>
95.	Sveriges Ornitologiska förening	<p>Allmänna kommentarer</p> <p>Fällfångst är en metod som ska användas synnerligen restriktivt och bör inte vara tillåtna annat än under särskilda förhållanden. Så vitt vi kan bedöma finns det idag drygt 175 olika fällor som är godkända för användning i svensk natur. Detta är inte förenligt med en modern syn på jakt och viltvård, där begrepp som ekosystembaserad och adaptiv förvaltning är honnörsord. Därför anser vi att användningen av fällor måste utvärderas av en oberoende och opartisk utredning. Direktiven till denna utredning måste vara att kraftigt begränsa antalet godkända fällor. Skötseln av fällorna mycket svår att kontrollera och det är väl belagt att den ofta är bristfällig..</p> <p>Ett stort och mycket viktigt steg att förbättra djurskyddet i samband med fällfångst är att göra det obligatoriskt med larmanordning. I konsekvensutredningen, under Allmänna krav 3.3, säger Naturvårdsverket att "Fångstredskap som inte dödar bör utrustas med larmanordning. Användaren får därigenom möjlighet att avliva viltet så snart som möjligt efter fångst. Detta förkortar för flera arter det lidande som fångat vilt utsätts för." Naturvårdsverket ställer dock ett förbättrat djurskydd mot kostnader och tekniska lösningar, vilket gör att man nöjer sig att fångstredskap "bör" utrustas med larmanordning, istället för "ska" (11§), vilket är olyckligt. Även dödande fångstredskap bör utrustas med larm för att undvika ett utdraget lidande för djur som inte dödas direkt i fällan (vilket inte är ovanligt).</p> <p>Kommentarer på specifika bestämmelser</p> <p>4 §. Vi anser att fällan ”Slagnät för hök” L 17) ska förklaras otillåten. Att tillåta att denna fälla får stå utan tillsyn i 24 timmar är inte acceptabelt, varken ur djurskydds- eller etisk synvinkel. Om fällan trots allt tillåts i fortsättningen måste den stå under ständig tillsyn och ska i sådant fall innefattas under 21 §.</p> <p>6 §. Vi välkomnar att det ställs krav på material- och funktionskontroll, men vi anser att denna kontroll bör genomföras tätare</p> <p>7 §. Kravet bör tydliggöras genom att gård ersätts med gårdsmiljö. Så snart en fälla placeras utanför gårdsmiljön, ska den vara märkt. Begreppet gård används även på hela jordbruks- och skogsfastigheter och det kan knappast vara detta som avses här.</p> <p>8 § Utifrån våra erfarenheter har det tidigare brustit betänkligt när</p>	<p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>det gäller fällornas placering. Därför välkomnar vi tydlighet i kraven på denna punkt.</p> <p>9 §. Det bör preciseras vilka avlivningsmetoder som får användas. Här finns aktuella paralleller till Jordbruksverkets lagstiftning kring avlivning av djur (inklusive vilda djur som hålls i fångenskap), se SJVFS 2012:27, Saknr L22.</p> <p>10 §. Vi vänder oss mot uttrycket ”så långt möjligt”, eftersom detta då blir en gummiparagraf beroende på vad den enskilde anser vara möjligt. Det bör vara en självklarhet att fällor som inte används ska neutraliseras fullt ut. Ta bort ”så långt möjligt”.</p> <p>11 §. Eftersom nästa justering av regelverket sannolikt inte kommer till stånd på många år, och eftersom tekniken ständigt förbättras, görs mer tillgänglig och sannolikt också billigare, måste larmande levandefångstfällor sättas upp som ett villkor redan nu. Justera regelverket på ett modernt och djurskyddsvänligt sätt och byt ut ordet bör mot ska.</p> <p>13 §. Ordalydelsen är olycklig och bör ändras eftersom den lämnar avgörandet om livsduglighet till fällinnehavarens godtycke. Vem, utöver fällinnehavaren, kontrollerar i vilket tillstånd bifångsten befinner sig? Eftersom det finns ett allmänt råd gällande sällskapsdjur, bör det också finnas ett råd gällande fredade arter, t.ex.: ”Fredade arter som har fångats i fångstredskap och är allvarligt skadat bör inte avlivas innan polis eller jakttillsynsman har kontaktats.”</p> <p>14 §. Stryk ”eller på annat sätt oskadliggöras”. Vad avses med denna ordalydelse?</p> <p>16 § och 17 §. Som tidigare nämnts anser vi att fällor som inte dödar alltid ska vara försedda med larmanordning. I det fall undantag från en sådan regel görs är det inte tillräckligt med endast ett föreskrivet tillsynstillfälle per dygn för flertalet fälltyper. Fällorna kan fånga strax efter att kontrollen gjorts och då kan det fångade djuret få sitta i över 23 timmar. Detta är inte acceptabelt med modernt djurskydd i åtanke. Många fälltyper fångar dessutom andra djurtyper än de är tänkta för. Fåglar fångas t.ex. ofta i flera typer av räv- och grävlingfällor (t.ex. L 53 och L 59). Vi kräver minst tre dagliga kontroller – soluppgång, middag och solnedgång oaktat fälltyp. Vi anser också att begreppen ”morgon” och ”kväll” inte är acceptabla – de är alldeles för</p>	<p>Det införs en ny 11 § där det anges att skjutvapens kaliber och ammunition ska anpassas så att när viltet skjuts ska hjärnan träffas och skadas på ett sådant sätt att viltet förlorar medvetandet och inte återfår medvetandet innan viltet dött.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	---	---

		<p>tänjbara. Soluppgång, middag och solnedgång, kan inte misstolkas, och är också relevanta i relation till aktivitetsmönstret hos flera av de aktuella djurslagen.</p> <p>18 §. Bra att vildsvinsfällor ska utrustas med elektronisk larmanordning, men detta måste naturligtvis gälla alla fälltyper.</p> <p>19 §. Fotsnara för räv är ett fångstsätt som orsakar sådant lidande hos djuren att det inte är förenligt med rimligt djurskydd. Fångstmetoden bör därför förbjudas.</p> <p>21 §. Bra! Men fällan Slagnät för hök (L 17) ska inkluderas här – se 4 § – om den, mot vår vilja, överhuvudtaget tillåts fortsättningsvis.</p> <p>22 § och 23 §. Se svar under 19 § ovan.</p> <p>25 §. Vi anser att fångst med ripsnara inte tillhör moderna jaktmetoder. Denna fångstform bör inte längre tillåtas. Så vitt vi kan finna är det dessutom oklart om det genomförts några vetenskapliga undersökningar av huruvida ripor som fångats i snara dör omgående eller snarare blir kvävda långsamt. I det senare fallet är fångstmetoden fullständigt oacceptabel. Risken är också uppenbar att andra arter än ripor fångas i snarorna.</p> <p>26, 28 och 29 §§ Vi vänder oss emot att länsstyrelserna kan ge tillstånd till användande av levande lockfåglar. Dessa lockfåglar lever ofta under bedrövliga villkor och metoden måste anses som en rest från det förgångna. Dagens djurskyddsregler och etiska tänkande borde utesluta denna möjlighet, och vi ifrågasätter om hållande av lockfågel ens är i enlighet med det befintliga djurskyddsregelverket i Sverige.</p> <p>Det bör inte heller ges tillstånd till fällor som inte fångar selektivt. Det är märkligt att Naturvårdsverket kalkylerar med fällor som ”fångar sådana falkar, vråkar, hökar och ugglor som avses i 33 § jaktförordningen (1987:905)”. Fällor som fångar strikt fredade arter ska naturligtvis inte tillåtas. Så vitt vi kan finna finns det inte heller några godkända fångstanordningar för fångst av falkar, vråkar och ugglor!</p> <p>31 §. Stockfälla för mård (S 19) fångar inte selektivt, bland annat löper rovfåglar stor risk att skadas i dessa konstruktioner. Fällan dödar dessutom inte säkert.</p> <p>34 §. Levande lockfåglar ska inte tillåtas. Dessutom bör det fastställas tidsgränser för förvaring och transport av vilda djur. Se också ovan beträffande ”sådana falkar, vråkar, hökar och ugglor som avses i 33 § jaktförordningen”.</p> <p>35 §. Vi anser att all användning av fällor avsedda för rovfåglar ska hanteras av Naturvårdsverket och inte av länsstyrelserna.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
96.	Sveaskog Förvaltning AB	Inget svar	
97.	Lantbrukarnas riksförbund	<p>LRF avstyrker förslaget till 15 § om begränsning av tillåten tid för fångst under året, det vill säga en begränsning av gällande jakttider. LRF avstyrker regeln i 17 § med särskilt krav på intervall för vittning av levandefångstredskap för råttor och möss.</p>	<p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta</p>

		<p>Vidare avstyrker LRF 18 § punkt 1 och 3, kraven på elektronisk larmanordning och maximihöjd för ingången i fångstredskap för vildsvin.</p> <p>Förslaget 10 § inleds med lydelsen: ”Fångstredskap som inte används för jakt eller åtel . . .” Ordet åtel är i sammanhanget oklart. Det som troligen åsyftas är den situation där fällor står öppna och försedda med bete men är ogillrade. Detta för att vänja ett antal djur som fångsten avser att gå in i och finna föda i fällan, innan fällan gillras och fångsten inleds. Det är svårt att kort beskriva det som avses. Men uttrycket ”...eller används för inlockning av vilt...” torde tydligare beskriva vad som avses.</p> <p>I allmänt råd till 13 § skrivs att sällskapsdjur som fångats och skadats inte bör avlivas. Det är enligt LRF:s uppfattning en för snäv skrivning. Eftersom fångst även sker i eller i närheten av gårdsmiljöer kan även andra djur, t.ex. förrymda tamdjur, fångas av misstag. Ordet sällskapsdjur bör ersättas med tamdjur.</p> <p>I 14 § stadgas att vid fångst av invasiv art ska djuret avlivas eller på annat sätt oskadliggöras. Eftersom vilda djur inte får hållas i fångenskap bör det förtydligas vad som avses med ”på annat sätt oskadliggöras”. (<i>allmänt råd?</i>)</p> <p>I 15 § föreslås att fångst med redskap som inte dödar ska vara tillåtet endast under tiden 1 september – 15 april. Detta avses inte gälla skydds jakt med stöd av bilaga 4 till jaktförordningen (1987:905). Enligt LRF:s uppfattning har Naturvårdsverket inte stöd i bemyndigandet om fångstredskap i 12 § samma förordning, att i föreskrift i praktiken inskränka en jakttid. Regeringen beslutar om allmänna jakttider. Det finns i 12 § inget stöd för att en i övrigt godkänd jaktmetod (redskap för levandefångst) generellt, i föreskrift, skulle få begränsas ytterligare vad gäller jakttid. Om en metod är godkänd för jakt måste utgångspunkten vara att godkännandet uppfyller kravet i 27 § jaktlagen (1987:259), om att jakt inte får bedrivas så att viltet utsätts för onödigt lidande. Med andra ord, om metoden i sig uppfyller jaktlagens krav ska samma jakttider gälla för all jakt, inklusive fångst, efter en viss art. För vissa arter är fångst mer effektiv än jakt med skjutvapen. Det vore därför allvarligt om fångsten inskränks i tid, utöver regeringens beslut om jakttider. Förslaget i 15 § går emot Kammarrätten i</p>	<p>augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Noterat.</p> <p>Det allmänna rådet omformuleras till en upplysningsparagraf eftersom denna situation regleras i 30 § djurskydds-lagen (1988:534)</p> <p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Naturvårdsverket saknar möjlighet att inskränka de jakttider som framgår av bilaga 1 till jaktförordningen. Naturvårdsverket får emellertid enligt 12 § jaktförordningen (1987:905) meddela föreskrifter om villkor för användande av fångstredskap. I detta ligger att Naturvårdsverket får föreskriva om när på året det ska vara tillåtet att vid jakt</p>
--	--	--	--

		<p>Stockholms dom, mål nr 2922-14. I domen upphäver Kammarrätten verkets villkor om inskränkt tid för användningen av den i målet aktuella vildsvinsfällan.</p> <p>I 17 § föreslår verket att levandefångst av råttor och möss ska kräva särskilt kort tid mellan vittjningarna, minst var femte timma. LRF avstyrker detta förslag. Levandefångst av aktuella arter kan vara mycket effektiv, dessutom kan ett levandefångstredskap fånga flera djur utan omgillring, vilket i normalfallet är omöjligt med dödande fällor. Föreslagen bestämmelse skulle göra fångst efter dessa arter, med redskap som inte dödar, olaglig i stort sett i alla sammanhang utom i en bostad där de boende inte sover längre tid än högst fem timmar i följd. Detta faller på sin egen orimlighet. LRF avstyrker sista meningen i 17 §.</p> <p>I 18 § punkt 1 föreskriver verket att fångstredskap avsett för vildsvin måste vara försett med elektronisk larmanordning. Enligt LRF:s uppfattning är det rimligt att redskap för vildsvin är försett med någon form av larmanordning. Mekaniska/optiska sådana anordningar har använts under mycket lång tid. De är funktionssäkra och billiga att tillverka. Att fördyra just användningen av vildsvinsfällor med särskilda krav ser LRF inga bärande skäl för. Förslaget avstyrks. I samma paragraf punkt 3 föreslår verket att vildsvinsfällors ingång får vara som mest 55 cm hög. Det kravet gör det omöjligt att fånga vuxna vildsvin. Detta är också i motsats till Kammarrättens dom nämnd ovan. Kammarrätten upphävde alla villkor för användning som verket ställde i sitt godkännande av vildsvinsfällan utom ett. Kravet på låg höjd för luckan var ett av de villkor som Kammarrätten upphävde. Enligt LRF:s mening är det oacceptabelt att verket helt bortser från en vägledande dom om samma typ av fångstredskap. Verket torde vara medvetet om att ett nytt beslut om ett godkännande av ett fångstredskap i enskilt fall, med denna inskränkning, hade varit att betrakta som domstolstrots. Enligt LRF:s uppfattning är det värre att föreslå motsvarande inskränkning i föreskrift som gäller generellt, och som även skulle gälla nya ännu inte testade redskap. LRF motsätter sig bestämt detta förslag.</p>	<p>använda fångstredskap.</p> <p>Kammarrättens dom kan inte anses innebära en inskränkning av Naturvårds-verkets möjlighet enligt 12 § jaktförordningen att meddela föreskrifter om villkor för användande av fångstredskap.</p> <p>I versionen som gick på remiss angavs felaktigt att det även fanns en studie avseende råttor. Det finns ännu endast en studie avseende möss, varför de skärpta reglerna ändras till att endast gälla fångstredskap avsett för möss.</p> <p>”Elektronisk” tas bort för att möjliggöra användning av olika typer av larmanordningar.</p> <p>Kammarrätten i Stockholm anförde i sin dom den 1 juli 2015 i mål nr 2922-14 bl.a. att ”Enligt 27 § jaktlagen (1987:259) ska jakt bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande. För detta ändamål finns fastställda tider för jakt av bl.a. vildsvin samt vissa föreskrifter om hur fångstredskap ska användas. För att gå <i>utöver</i> dessa bestämmelser och <i>ytterligare</i> inskränka användandet av ett fångstredskap krävs det därför enligt kammarrättens mening att</p>
--	--	--	--

			<p>Naturvårdsverket visar att de föreskrivna villkoren är nödvändiga att undvika att viltet utsätts för onödigt lidande.” (kursivering tillagd)</p> <p>För att gå utöver de bestämmelser (bl.a. Naturvårdsverkets föreskrifter) som finns och ytterligare inskränka användandet av fångstredskap krävs alltså att Naturvårdsverket ”visar osv...”. Domstolen invände således mot de <u>ytterligare</u> villkoren, och ansåg att Naturvårdsverket i det enskilda fallet måste styrka att dessa behövs. Kammarrättens dom kan inte anses innebära en inskränkning av Naturvårdsverkets möjlighet enligt 12 § jaktförordningen att meddela föreskrifter om villkor för användande av fångstredskap. Myndighetens normgivningskompetens inskränks alltså inte genom domstolsavgörandet.</p>
98.	Svenska Naturskyddsföreningen	<p>Allmänt Djur som fångats i fälla utsätts generellt för omfattande stress och ångest, och riskerar att skada sig. Flera av fällorna som omnämns, såsom slagnät för hök, stockfälla för mård, slagfälla för bäver, snaror för räv och sannolikt även ripa (oklart om det utvärderats ifall ripan dör omgående eller kan kvävas långsamt) och inte minst jakt med lockfågel är knappast förenliga med Jaktlagstiftningens 27 §, dvs. att inte utsätta viltet för onödigt lidande (eller risken för detta). Även om man nämner villkor för att fånga in och använda lockfåglar, så är skötseln ofta bristfällig och dessutom svår att kontrollera. Detta, tillsammans med den stress lockfågeln sannolikt upplever, gör att jakt med lockfågel helt enkelt inte ska vara tillåten av djurskyddsskäl.</p> <p>Ett stort och mycket viktigt steg i att förbättra djurskyddet i samband med fällfångst är att göra det obligatoriskt med larmanordning. I konsekvens-utredningen säger Naturvårdsverket att "Fångstredskap som inte dödar bör utrustas med</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>larmanordning. Användaren får därigenom möjlighet att avliva viltet så snart som möjligt efter fångst. Detta förkortar för flera arter det lidande som fångat vilt utsätts för”. Man ställer dock ett förbättrat djurskydd mot kostnader och tekniska lösningar, vilket gör att man nöjer sig att fångstredskap "bör" utrustas med larmanordning, istället för "ska" (11§), vilket är olyckligt (se vidare nedan).</p> <p>Dessutom bör även dödande fångstredskap utrustas med larmanordning för att undvika ett utdraget lidande för djur som inte dödas direkt i fällan. Att inte använda larm är att utsätta viltet för onödigt lidande vilket riskerar att bryta mot jaktlagens § 27 (se vidare nedan).</p> <p>Specifika bestämmelser</p> <p>6 §. Bra att krav ställs på material- och funktionskontroll och att detta lyfts från allmänt råd.</p> <p>9 §. Det bör preciseras vilka metoder för avlivning som är godkända.</p> <p>10 §. Fångstredskap som inte används ska iordningsställas (inte bara så långt möjligt) så att de inte längre kan fånga några djur eller orsaka annan skada. Kort sagt: satsen ”så långt möjligt” bör utgå.</p> <p>11 §. Fångstredskap ska förses med larm så de kan vittjas inom kortast möjliga tid. Det är viktigt ur djurskyddssynpunkt för att minska stress och skador. Att inte använda larm är att utsätta viltet för onödigt lidande vilket bryter mot jaktlagens 27 §. Det är också fullt möjligt att utan mer omfattande kostnader arrangera detta. Tekniska lösningar är tämligen lättillgängliga. Det bör också gälla dödande fångstredskap för att förhindra onödigt lidande hos djur som inte omgående blir medvetslösa. Enligt kriterierna för typgodkännande av fångstredskap tillåts i många fall att så många som 20 % av testdjuren inte blir medvetslösa inom föreskriven tid.</p> <p>14 § Det är oklart vad som menas med ”på annat sätt oskadliggöras”? Bör definieras.</p> <p>15 § Det skulle ha varit mycket bra att ta bort fälljakten under del av vår och sommar om man inte tillagt undantaget om att det inte ska gälla djur som får skyddsjagas enligt bilaga 4 jaktförordningen. De flesta djur som fångas i fångstredskap är desamma som finns uppräknade i bilaga 4.</p> <p>16, 17 och 18 §§. Det finns all anledning att tillämpa samma krav på vittjande för alla djur som för möss och råttor, dvs. var 5:e timme. Enligt Naturvårdsverkets egen konsekvensutredning har tester av fångstredskap som inte dödar avsedda för råttor och möss visat att flera har dött av stressrelaterade skador såsom blödande magsår efter ett visst antal timmar. Då motsvarande studier inte</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Noterat.</p> <p>I versionen som gick på remiss angavs felaktigt att det även fanns en studie avseende råttor. Det</p>
--	--	--	--

		<p>gjorts på andra djur är det rimligt att anta att risken för stressrelaterade skador föreligger också för dessa.</p> <p>18 §. Bra regler för vildsvin som borde gälla också för andra djur.</p> <p>21 §. Genom att begränsa definitionen av nät till att inte omfatta slagnät för duvhök så behöver inte slagnäten stå under ständig bevakning. Det är mycket beklagligt då användning av slagnät för duvhök utgör ett onödigt lidande för fångade djur. Fångstredskapet borde i första hand omgående förbjudas och i andra hand stå under ständig bevakning eller åtminstone förses med larm och vittjas inom två timmar.</p> <p>22 §. Fotsnara för räv bör i första hand utmönstras. I andra hand bör utbildningen inte enbart avse tekniska detaljer utan fokusera på ett förbättrat djurskydd i samband med avlivning av de fångade djuren som blir mycket stressade när jägaren kommer för att döda dem. Att utbildningen haft avsedd effekt ska kontrolleras genom teoretiskt och praktiskt prov som ska omfatta såväl dem som utbildats i Sverige som dem som utbildats utomlands. Innehållet i utbildningen ska godkännas av djurskyddsmyndigheter.</p> <p>24 och 25 §§. Slagfälla för ripsnara tillhör också de fångstredskap som omgående borde förbjudas. Beträffande utbildning se 22 §.</p> <p>26 §. Tillstånd från länsstyrelsen bör krävas för all fällanvändning. Position för alla fällor ska vara känd av länsstyrelsen för att möjliggöra tillsyn av jakten med fångstredskap. Då länsstyrelserna inte har resurser för någon mer omfattande tillsyn kan man ta allmänheten till hjälp genom att fällpositioner görs allmänt kända i till exempel en särskild databas.</p> <p>27 §. Vad finns det för djurskyddsskäl att fånga bäver med slagfälla?</p> <p>28 §. Jakt med lockfågel är knappast förenlig med Jaktlagstiftningens 27 §, att inte utsätta viltet för onödigt lidande (eller risken för detta). Även om man föreskriver villkor för att fånga in och använda lockfåglar, så är skötseln ofta bristfällig och dessutom svår att kontrollera. Detta, tillsammans med den stress lockfågeln sannolikt upplever, gör att jakt med lockfågel helt enkelt inte ska vara tillåten av djurskyddsskäl.</p> <p>30 §. Vad ska man göra med rovfågeln om man inte hittar någon markägare eller jakträttsinnehavare som vill ta emot den?</p> <p>31 § 4 p. Stockfälla för mård är ett ålderdomligt fångstredskap med dålig precision som kan träffa det fångade djuret var som</p>	<p>finns ännu endast en studie avseende möss, varför de skärpta reglerna ändras till att endast gälla fångstredskap avsett för möss.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Regeln syftar på 40 b § jaktförordningen, dvs. en situation då fångstredskapet används för att av djurskyddsskäl avliva en skadad bäver.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	---	--

		<p>helst på kroppen. Detta fångstredskap kan aldrig förväntas uppfylla moderna krav på djurskydd ens i jakthänseende.</p> <p>34 §. Det bör fastställas tidsgränser för transport av fångade vilda djur. Vidare bör det föreskrivas på vilket sätt transport får ske.</p>	Noterat.
99.	Svenska Jägareförbundet	<p>Förbundet vill understryka vikten av att fällor avsedda för invasiva arter bland annat så kallade ”extensiva” fällor ska kunna godkännas eller att särskilt regelverk finns för fällor mot invasiva arter vilket andra nordiska länder tillämpar.</p> <p>3:§ Detta är en övergångsbestämmelse och bör placeras sist i föreskriften.</p> <p>5 och 6 §§ Det ställs i förslaget till nya föreskrifter krav på att fångstredskap ska vara tillverkade efter, och löpande kontrolleras gentemot, de specifikationer som finns i besluten om typgodkännande. Detta är enligt Förbundet rimliga, korrekta och adaptiva krav. För att detta ska vara praktiskt möjligt att efterleva krävs dock att dessa specifikationer och typgodkännande är tillgängliga för den enskilda fällägaren, via till exempel en hemsida. Det har tidigare angetts att detta kan strida mot regelverk om patent och mönsterskydd, vilket Förbundet betvivlar. Skulle så dock vara fallet är det i Förbundets mening orimligt och omöjligt att ställa dessa krav på efterlevnad om detta inte kan säkerställas av den som konstruerar en fälla eller ska kontrollera en befintlig fälla. Förbundet ser också problem med § 6 för de extensiva fångstredskap som är under utveckling. Dessa redskap är ett mycket stort framsteg för arbetet med biologisk mångfald i miljöer, t ex avlägsna och svårtillgängliga öar med landstigningsförbud under del av året, där en fortlöpande kontroll av fällan omöjliggörs av ekonomiska och praktiska skäl. Förbundet anser således att dessa fälltyper bör undantas från kravet.</p> <p>7 §: Det förekommer hot och trakasserier mot fällägare som sannolikt beror på att deras fällor varit märkta med namn, adress och telefonnummer. Vidare är denna märkning ett direkt ”register” över personer som sannolikt har vapen hemma. Något man i andra sammanhang fäster stor fara vid, till exempel vad gäller sekretess över vapenregistret. Det förekommer också direkta sabotage mot fällor med anledning av denna märkning, man tar helt enkelt bort märkningen och anger fällan. Fällägaren, som skött sig exemplariskt, blir därmed anklagad och i många fall klandrad för något vederbörande inte gjort. Förbundet anser därför att det bör ifrågasättas om fällor behöver märkas alls. Andra hjälpmedel i jaktutövningen som också omfattas av liknande regelverk behöver inte märkas, till exempel hundar, jaktorn och åtlar. Förbundet menar att det, som i andra sammanhang, kan hållas för sannolikt att det är jakträttshavaren som använder redskapet/fällan och därmed ska kontaktas om det finns tveksamheter. Om det även fortsättningsvis anses vara av yttersta vikt att fällor märks anser Förbundet att staten bör tillhandahålla möjligheten att märka sin fälla anonymt för allmänheten. Lämpligen genom ett ”Jägar-ID” kopplat till Jaktkortsregistret.</p> <p>8:§ texten bör förtydligas enligt följande: ”Fångstredskapet ska placeras så att fångat vilt skyddas mot ogynnsamma</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Paragrafen justeras så att det ges möjlighet att tillskapa ett system med identitetsnummer som kan användas som alternativ märkning.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>väderförhållanden och andra omständigheter som kan orsaka onödigt lidande”. Texten bör också kompletteras med att detta gäller levandefångstfällor, ett i slagfälla dödat vilt lär knappast bry sig om väderförhållanden.</p> <p>10:§ skrivningen är otydlig och riskerar att misstolkas. Lämpligen stryks ”eller åtel”.</p> <p>11 §: denna skrivning lämpar sig betydligt bättre under ”Allmänna råd”. Att ha ett frivilligt krav i föreskrift som sedan regleras senare i föreskriften innebär per definition att det inte längre är frivilligt.</p> <p>13 §: bifångst av lovligt vilt måste inte nödvändigtvis innebära att viltet måste frisläppas.</p> <p>15 §: det saknas motiv eller skäl för differentierade jakttider mellan olika typer av fällor och jakt med vapen kontra fällfångst. Ska dessa inskränkningar göras krävs gediget forskningsstöd för åtgärden. Finns inga sakliga skäl bör fångst med fälla följa aktuell jakttid för arten. Vidare kräver Konventionen om biologisk mångfald att vi fångar främmande och invasiva arter med alla till buds stående medel under hela året. En förbudsperiod för fångst under del av året skulle kraftigt försvåra detta arbete.</p> <p>20 §: ”tvåtimmarsregeln” bör rimligen endast gälla vildsvin, dvs fällor som regleras i § 18.1. Följden blir annars att fällinnehavaren ”straffas” för att ha använt elektronisk vittjningsanordning med följderna att många sannolikt skulle undvika att använda dylika anordningar. I specifika fall kan detta vara befogat, men det bör då anges specifikt för dessa fällor och inte som ett generellt krav.</p> <p>22–25 §§: förslag: formuleringen ändras till: ”Efter genomförd utbildning ska god kunskap erhållits om: 1. olika typer av fotsnaror, kravspecifikationer och hur dessa fotsnaror ska underhållas och justeras, och 2. korrekt utplacering och handhavande av fotsnara”. Vidare anser förbundet att utbildningarna också bör innehålla juridik.</p> <p>23 §: utifrån befintliga klimatdata och snöförhållanden bör området kompletteras med: Älvdalens kommun i Dalarna och Ljusdals kommun i Gävleborg vilket då skulle sammanfalla med de fyra nordligaste länen.</p>	<p>Noterat.</p> <p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
100	Svenska Samernas Riksförbund	Inget svar	

101	Jägarnas Riksförbund	<p>JRF har som målsättning att genom information och utbildning till jägarna, markägarna och allmänheten, skapa en bred kunskap och förståelse för den svenska jakttraditionen samt vården av vår livsmiljö med dess flora och fauna. I dessa jakttraditioner ingår jakt med olika typer av fångstanordningar. Självklart ska alla former av jakt bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara. Förbundet ser därför liksom Naturvårdsverk ett behov av klara och tydliga regelverk, men gör bedömningen att förslaget snarare försvårar nyttjandet av fångstredskap och i väsentliga delar blir fortsatt oklar och svårtolkad.</p> <p>Fångstanordningar är ett komplement till jakt med skjutvapen som ofta nyttjas i skadeförebyggande syfte på platser där vanlig jakt svårligen kan användas. Vid tester och godkännanden måste därför såväl behovet som den skadeförebyggande nyttan beaktas i förhållande till djurskydd, säkerhet och selektivitet.</p> <p>2§ Nytt textförslag är ”Bestämmelserna i dessa föreskrifter syftar till att tillräcklig hänsyn tas till djurskydd, säkerhet och selektivitet i förhållande till den skadeförebyggande nyttan vid användandet av fångstredskap.</p> <p>7 § I syfte att minska risken att användare utsätts för trakasserier bör märkning av fångstredskap ske på ett sådant sätt att obehöriga inte kan spåra användaren. JRF föreslår att man nyttjar ett jägarId kopplat till jaktkortet.</p> <p>8 § Här föreslås att skullkravet ersätts med bör.</p> <p>13 § Vilt som fångas som bifångst under artens tillåtna jakttid bör även fortsatt kunna avlivas.</p> <p>15 § Fångstredskap som inte dödar bör kunna användas under hela den period det avsedda viltet är tillåtet för jakt.</p> <p>18 § Här föreslås att skullkravet ersätts med bör.</p> <p>16, 17 och 19 §§ innehåller begreppen morgon och kväll vilka är oklara och svårtolkade varför de bör ersättas med tidsangivelser</p>	<p>Noterat.</p> <p>Paragrafen justeras så att det ges möjlighet att tillskapa ett system med identitets-nummer som kan användas som alternativ märkning.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
-----	----------------------	--	--

		<p>relaterade till solens upp och nedgång vilket även medför regional anpassning.</p> <p>23 § Fotsnara bör tillåtas även i Dalarna, Gävleborg och Värmland när snödjupet så tillåter.</p> <p>32 § Här bör klargöras vilken typ av märkning som avses. Märkningen bör vara permanent, synlig på avstånd och väl dokumenterad.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Paragrafen justeras så att med märkt vilt likställs vilt som på annat sätt med säkerhet kan identifieras som härrörande från hägnet.</p>
102	Förbundet Sveriges småbrukare	Inget svar	
103	Skogsindustrierna	Inget svar	
104	Bergvik skog AB	Inget svar	
105	Holmen skog AB	Inget svar	
106	Djurens rätt	<p>Det borde enligt Djurens Rätt vara en angelägen uppgift för Naturvårdsverket att i samråd med Jordbruksverket och Statens Veterinärmedicinska anstalt göra en översyn över alla bestämmelser om fångstredskap och att göra en omprövning av samtliga godkända fångstredskap. Enligt 27 § Jaktlagen: ”Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.” Djurens Rätt menar att fångst av vilda djur med fångstredskap kan ge upphov till stort fysiskt och psykologiskt lidande. Fällfångst bör därför omfattas av ett generellt förbud och enbart undantagsvis tillåtas vid enstaka, särskilda tillfällen då inga andra, för djuren mindre skadliga jakt-/infångandemetoder finns tillgängliga. Föreliggande föreskriftsförslag ska endast ersätta bestämmelser i annan föreskrift och ersätta villkor i enskilda beslut om typgodkännande av fångstredskap men de inleds dock i 2 § med att hänsyn ska tas till djurskydd, säkerhet och selektivitet. Mot denna bakgrund är det att beklaga att man inte tagit bort specialparagrafer om ur djurskyddssynpunkt urusla fångstredskap som slagfälla för duvhök eller stockfälla för mård. Inte heller har man stoppat den plågsamma användningen av lockdjur i fällor för rovdjur och rovfåglar, slagfälla för bäver, lådfälla för lodjur och vildsvin, ripsnara eller användning av fotsnara för räva. Ett stort problem när det gäller jakten med fångstredskap är att det inte bedrivs någon systematisk tillsyn. Allmän anmälningsplikt och utökade resurser till omfattande och regelbunden kontroll av fällanvändning skulle vara ett sätt att minska onödigt lidande. För att tillföra resurser kan tillsynen lämpligen avgiftsbeläggas. Avgifterna bör betalas av de markägare som säljer jakträtter och av jägarorganisationerna. För att ge incitament till allmänheten att anmäla missförhållanden vid användning av fångstredskap bör Naturvårdsverket tillhandahålla information om hur detta ska gå till samt upprätta en databas som visar var fällor är placerade. Det kan också vara till fördel att djurägare kan se var de finns för att undvika att familjedjur är i områden med fällor.</p>	<p>Noterat.</p>

		<p>4 §. Det bör inte göras undantag för slagnät för fångst av bland annat duvhök vid definition av nät liksom bestämmelser om dessa. Jämför § 21 som kräver att nät ska stå under ständig tillsyn och vittjas omedelbart efter det att fångst har skett.</p> <p>6 §. Positivt att det slås fast att fångstredskap ska hållas i gott skick och att material- och funktions-kontroll ska ske minst varje månad.</p> <p>8 § Allmänt råd. Visserligen en förbättring att hänsyn ska tas till ventilation, men dock ett minimum –alla tidigare godkända fällor behöver omvärderas/vid behov testas om.</p> <p>9 §. Det bör definieras vilka avlivningsmetoder som ska vara tillåtna. Avses metoder som anges i NFS 2002:18, Naturvårdsverkets föreskrifter och Allmänna råd om jakt och statens vilt eller är SJVFS 2008:69, Statens Jordbruksverks föreskrifter och allmänna råd om slakt och annan avlivning av djur tillämpliga då det handlar om ”andra djur om de hålls av människan”.</p> <p>10 §. Stryk ”så långt som möjligt”. Fångstredskap som inte används för jakt eller åtel ska iordningställas så att de inte kan fånga vilt eller utgöra fara för människor eller egendom. Det bör inte vara några större problem med att säkerställa att fångstredskap som inte används görs oanvändbara för fångst.</p> <p>11 §. Fångstredskap ”ska” och inte bara ”bör” fördes med larmanordning. Larmanordning med efterföljande snabb vittjning är mycket viktig ur djurskydds-synpunkt. Det är numera enkelt tekniskt att ordna med detta och inte särskilt dyrbart. Av Naturvårdsverkets konsekvensutredning framgår att man i sitt ställningstagande för ”bör” i stället för ”ska” ställer förbättrat djurskydd mot kostnader och besvär för fällkonstruktören/ användaren. Att inte använda larm är att utsätta viltet för onödigt lidande vilket bryter mot jaktlagens 27 §.</p> <p>12 §. Bör ändras till: ”Fångstredskap ska användas så att bifångst inte sker.”</p> <p>14§ Vad menas med att ”på annat sätt oskadliggöras”?</p> <p>16 §. Bör ändras till: ”Fångstredskap avsett för fångst av fågel ska vittjas omgående efter att larm lösts ut alternativt minst var femte timme”. En vittjning ska dock alltid ske i på kvällen. Det är samma vittjningstid som föreslås för råttor och möss efter att</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Det införs en ny 11 § där det anges att skjutvapens kaliber och ammunition ska anpassas så att när viltet skjuts ska hjärnan träffas och skadas på ett sådant sätt att viltet förlorar medvetandet och inte återfår medvetandet innan viltet dött.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	---	---

		<p>orm- och fjällvråk faller utanför bestämmelsen då vråkar inte räknas upp i 33 § jaktförordningen liksom också sparv-och duvhök som inte är kärrhökar?</p> <p>27 §. Djurens Rätt anser att slagfälla för bäver ska förbjudas. För att ett dödande redskap för fångst av bäver ska godkännas enligt föreskriften 2013:13 om typgodkännande av fällor räcker det med att 80 % av djuren ska vara medvetlösa inom 3 minuter. De övriga 20 % kommer alltså att dö av kvävning vilket tar orimligt lång tid då en bäver kan hålla andan i upp till 15 minuter.</p> <p>Här fanns tidigare denna passus: Tillstånd att använda slagfälla för fångst av bäver bör ges restriktivt och i första hand avse jakt i område där tillstånd erhållits att förstöra bäverns boplats eller dammbyggnad. Detta bör stå kvar åtminstone i form av ett allmänt råd.</p> <p>28 §. Användning av levande lockfåglar är inte värdigt en jakt- och djurskyddslagstiftning där djuret inte ska utsättas för onödigt lidande. Förefaller vara en ny, strängare skrivning, men grundproblemet med ångesten och stressen för såväl lockfågeln som den fångade fågeln kvarstår, liksom det faktum att dessa regler inte följs då det i praktiken är omöjligt att utöva tillsyn över verksamheten. Djurens Rätt, m.fl. uppvaktade Jordbruksverket i frågan redan 2011 med ett digert material som visade på det lidande som lockfåglar kan utsättas för.</p> <p>30 §. Vad gör man med den fångade fågeln om man inte hittar någon plats där berörd markägare och jakträttshavare lämnar sitt medgivande?</p> <p>31 §. Även dödande fångstredskap ska utrustas med larmanordning för att förhindra att skadade såväl felfångade som andra djur inte i onödan lider i dödande fällor som inte omgäende dödat djuret.</p> <p>32 §. Ska det inte ställas några krav på de fångstanordningar som får användas för återfångst av vilt som rymt från hägn?</p> <p>34 § p 1 och 2. Bör inte vara tillåtet alls.</p> <p>34 § p 3 Om det ska vara tillåtet alls bör det strikt regleras i tid och rum och i fråga om transportsätt.</p> <p>34 § p 4 och 5. Bör regleras i tid och rum och i fråga om transportsätt.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
107	Djurskyddet	<ul style="list-style-type: none"> - Det är i många fall tveksamt om användande av fångstredskap, framför allt för levandefångst, kan anses uppfylla 27 § i jaktlagen om att jakt inte får utsätta vilt för onödigt lidande. Därmed bör användande av fångstredskap tillåtas mycket restriktivt. - All användning av fångstredskap utanför trädgård och gård ska villkoras med tillståndsplikt samt att det krävs djurslagsspecifik utbildning för användning av alla fälltyper. Utbildningen ska ha fokus på djurskydd. - Att alla fällor, oavsett om de är avsedda för levandefångst eller inte, ska utrustas med larm. - Levande fågel som lockbete ska inte vara tillåtet. - Viltfångade fåglar ska inte få hållas i fångenskap i avelssyfte. 	Noterat.

		<p>Specifika synpunkter</p> <p>11 § Alla fällor, oavsett om de är ämnade för levandefångst eller inte, ska vara utrustade med larm. Även fällor avsedda att döda viltet bör ha larm för att undvika onödigt lidande i de fall fällan inte dödar omedelbart och då istället skadar djuret. Fällor för levandefångst utan larmanordning innebär att viltet kan vara fast i fällan upp till ett dygn, vilket inte är acceptabelt med hänsyn till fysiskt och psykiskt lidande. Eftersom det finns tillgängliga larmanordningar, så måste ett sådant lidande anses vara onödigt och avsevärt. Därmed är användandet av fällor utan larm inte förenligt med 27 § i jaktlagen. Den ökade kostnaden för användaren får inte ställas mot djurskyddet. Det bör också vara reglerat att larmanordningen kontrolleras minst en gång per dygn.</p> <p>16-20 §§ Om fällor utan larmanordning trots allt ska vara tillåtna framöver, ska dessa kontrolleras med max två timmars mellanrum. Att låta ett djur vara kvar i en fälla upp till ett dygn leder till en mycket hög stressnivå hos djuret och kan också leda till fysiska skador när djuret försöker ta sig ut ur fällan. Eftersom det är fullt möjligt att kontrollera fällan betydligt oftare, så måste detta lidande anses vara onödigt och är därmed inte förenligt med 27 § i jaktlagen. I 20 § föreslås att fångstredskap med larmanordning ska vittjas senast två timmar efter att larmanordningen har gett utslag. Logiskt sett så innebär det att två timmar är en tidsgräns som inte bör överskridas med hänsyn till djurets välfärd och bör därför också gälla även för fällor utan larmanordning. Den föreslagna skillnaden mellan kraven på vittjning mellan fällor med och utan larmanordning kan leda till att man hellre väljer fällor utan larmanordning, eftersom kraven för hur ofta/snabbt dessa måste vittjas är mycket lägre om fällan inte har larm.</p> <p>26 §: Levande fågel som lockbete ska inte vara tillåtet. I en skrivelse till länsstyrelsen i Skåne (dnr 2005-50) konstaterade den dåvarande Djurskyddsmyndigheten att ”att hålla levande fågel som lockbete för rovfågel eller andra djur är inte förenligt med djurskyddslagen” och att ”Den stress och rädsla en duva utsätts för vid en eller upprepade attacker från duvhök, strider mot lydelsen i Djurskyddslagens 2 § att djur ska behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande. Vid en eller flera attacker utsätts duvan för ett lidande som kan avses avsevärt”. Våra åsikter i denna fråga har sammanfattats i en skrivelse till Jordbruksverket daterad 17 november 2011. Denna skrivelse finns bifogad och bör anses vara en del av vårt remissvar.</p> <p>34 §: Vad gäller jakt med lockfåglar hänvisar vi till ovanstående kommentar angående 26 §. Enligt djurskyddslagen är det förbjudet att hålla viltfångade djur för sällskap eller hobby. Detta bör gälla även för djur som hålls i avelssyfte.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
108	Fåravelsförbundet	Inget svar	
109	Renägarförbundet	Inget svar	
110	Rovdjurscentret de 5 stora	Inget svar	
111	Rovdjurscentrum i Orsa	Inget svar	
112	Svenska	Inga synpunkter	

.	Djurparksföreningen		
113	Svenska kennelklubben	Inget svar	
114	Svenska Rovdjursföreningen	<p>Vi vill återknyta till det yttrande föreningen lämnade 2013 (NV-09308-12) avseende Naturvårdsverkets föreskrifter om typgodkännande av fångstredskap som därefter getts benämningen NFS 2013:13. (...). I konsekvens-utredningen 2013 som omfattade 32 sidor uppmärksammades att många äldre fallor inte uppfyller dagens krav beträffande djurskydd, säkerhet och selektivitet. I förslaget till föreskrifter under rubriken Ikraftträdande och övergångs-bestämmelser föreslog Naturvårdsverket då att: ”Äldre beslut om typgodkännande av fångstredskap gäller till och med den 31 december 2023 om inte ett tidigare datum har meddelats i beslutet.” Som skäl till att verket föreslog en tioårig övergångstid angavs i nämnda konsekvensutredning på sidan 24: ”Naturvårdsverket är medvetet om att det kan vara ett problem att nå ut med denna information då inte alla jägare är organiserade eller läser facktidningar. Naturvårdsverket bedömer att konsekvenserna till stor del omhändertas genom en så pass lång övergångstid som tio år.”</p> <p>De skäl som Naturvårdsverket då framförde i konsekvensutredningen för att äldre fångstredskap ska tillåtas i ytterligare tio år, d.v.s. fram till utgången av 2023 finner SRF inte relevanta. Flera av de skäl som framfördes visade att fångstredskapen snarare borde fasas ut omgående. (...) SRF efterlyste redan då ett mer adaptivt synsätt, varför SRF nu med enfaset framhåller att en översyn av samtliga godkända fångstredskap måste göras omgående.</p> <p>Verkligheten har blivit än värre. Någon tidsbegränsning av godkända fångstredskap finns inte i de beslutade gällande föreskrifterna NFS 2013:13. Där nämns inget om en tioårig övergångsperiod eller att redan godkända fångstredskap ska utvärderas. (...)</p> <p>SRF menar att det är otillfredsställande att Naturvårdsverkets föreskrifter gällande fångstredskap inte ställer högre krav beträffande etik, kontroll och ansvarstagande. Vi efterlyser en uttalad plan att reda upp i den svåröverskådliga djungel av skilda fångstredskap som fortsatt tillåts.</p> <p>För att kunna utvärdera omfattningen av fångstanordningar i olika delar av landet och också möjliggöra kontroll av efterlevnaden av gällande bestämmelser krävs att fångstredskapens positioner anges i en nationell databas. SRF menar</p> <ul style="list-style-type: none"> -att tillsynen över användningen av fångstredskap måste skärpas och missbruk ge kännbara påföljder. -att fångstredskap som inte är märkta (dvs olagliga) ska kunna beslagtas och att också länsstyrelsetjänstemän uttryckligen ges den befogenheten. -att jägare som placerar och/eller använder fångstredskap i strid mot gällande bestämmelser också ska kunna få vapenlicens återkallad. <p>Kommentar. Fångstredskap jämföras med vapen i</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>jaktförordningens 10 § (1987:905) under rubriken jaktmedel. För innehav av för jakt godkända vapen krävs personlig vapenlicens och för att använda dessa skjutvapen krävs också godkänd jägarexamen, där tre praktiska skjutprov ingår. Fångstredskap kan användas av envar som avlagt jägarexamen utan särskilda teoretiska eller praktiska kunskaper, med undantag för ett fåtal specifika fångstredskap.</p> <p>Många personer som vistas i skog och mark uppger att de träffat på fällor som inte är märkta på föreskrivet sätt. Otillbörlig utplacering av fångstredskap bör tolkas som försök eller förberedelse till jaktbrott enligt 46 a § i jaktförordningen. Det måste tydliggöras i tillämpliga författningar att fångstredskap jämföras med vapen och att bestämmelser i både jaktlagstiftningen och vapenlagstiftningen är tillämpliga. Beslag regleras i jaktlagens (1987:259) 47 och 49 paragrafer och i vapenlagens (1996:67) 6 kap. 4-5 paragrafer. Vilka som får göra beslag skiljer sig mellan de två lagarna. I jaktlagstiftningen (47 §) står att beslag får göras av: "... jakträttshavaren eller av någon som företräder honom eller henne. Samma befogenhet har särskilt förordnade jakttillsynsmän och behöriga tjänstemän vid Kustbevakningen och Tullverket." I vapenlagen står beträffande omhändertagande (kap. 6, 4 b §: "En sådan åtgärd får vidtas av en polisman, jakttillsynsman som länsstyrelsen förordnat eller av personal vid Kustbevakningen eller Tullverket." Beträffande fångstanordningar så måste markägarna ges ett ökat ansvar och vara tydligare vid upplåtelse av jakt på sina marker.</p> <p>SRF menar att alla bifångster av fredat vilt ska anmälas till länsstyrelsen och arter som omfattas av 33 § jaktförordningen (1987:905) ska självfallet sändas till statens veterinärmedicinska anstalt. Kommentar. Idag finns ingen dokumenterad kunskap om omfattningen av bifångster/felfångster. Det gäller vilka fångstredskap som använts och vilka arter som omfattas samt antalet drabbade individer. För att möjliggöra en utvärdering av fångstverksamheten krävs rimligen också att relevanta uppgifter för en sådan utvärdering insamlas.</p> <p>SRF menar att Naturvårdsverket inledningsvis i föreskrifterna ska informera om att allt vilt i grunden är fredat och får jagas endast om detta följer av undantag i jaktlagstiftningen (1987:259, 1987:905) eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. Det föreligger alltså ingen rättighet att använda fångstredskap vid jakt. Vidare bör Naturvårdsverket informera om den straffskärpning som skedde i jaktlagen (1987:259, 46 a §) 2011, då försök och förberedelse till grova jaktbrott blev kriminaliserad, vilket enligt förarbetena också omfattar användning av otillåtna fångstredskap.</p> <p>SRF anser att en förteckning över typgodkända fångstredskap bör bifogas föreskrifterna som bilaga.</p> <p>Kommentar. Det är viktigt att det inte råder tvivel om vilka fångstanordningar som är godkända. För närvarande 177 godkända. Därför bör en bilaga med godkända fångstredskap med typnummer bifogas. Senare förändringar borde kunna hittas på särskild plats på Naturvårdsverkets hemsida.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	--	---

		<p>1 § I de förteckningar som redovisas på verkets hemsida benämns redskapen som dödande och icke dödande. Enhetlighet önskas.</p> <p>2 § Vad Naturvårdsverket lägger i ordet tillräcklig bör tydliggöras i allmänna råd. I annat fall bör tillräcklig strykas.</p> <p>3 § För tydlighetens skull så bör väl de föreskrifter som avses ovan anges – dvs Naturvårdsverkets föreskrifter och Allmänna råd om jakt och statens vilt, NFS 2002:18. Paragraferna 23-31 kommer då rimligen att utgå.</p> <p>4 § I Naturvårdsverkets föreskrifter om typgodkännande av fångstredskap, NFS 2013:13 definieras felfångst som: ”fångst av annan art eller individ än vad fångsten avser.” Jämför definitionen av bifångst ovan. I föreskriften NFS 2013:13 förekommer inte ordet bifångst och i dessa föreslagna föreskrifter förekommer inte ordet felfångst. Förvirrande!</p> <p>Definitionen måste även gälla för slagnät. Se kommentar till 21 §.</p> <p>7 § Bra att det tydliggörs att fångstredskapet ska vara märkt vare sig det är gillrat eller inte. Förutom användarens namn, adress och telefonnummer bör fångstredskapet också vara märkt med redskapets nummer för typgodkännande (typbeteckning), vilket även sägs i konsekvensutredningen under punkt 3.3 första stycket.</p> <p>Ordet gård bör strykas eftersom definitionen inte är entydig för en avgränsad areal. Definieras enligt Wikipedia som en samling byggnader som utgör mittpunkten för en jordbruksenhet, men också för en skogsfastighet – dvs för en areal som i detta sammanhang inte är entydigt avgränsad. På Hemnets hemsida används ordet ”Gård” som samlingsnamn för jordbruks- och skogsfastighet. Märkning av fångstredskap måste gälla alla större fångstredskap oavsett var de står. Det är inte ovanligt att fångstredskap för fångst av räv, grävling och även lodjur placeras invid hus eller ladugårdsväggar invid bebyggelse.</p> <p>9 § Vilka metoder för avlivning bedöms som acceptabla?</p> <p>10 § Fångstredskap som inte används för jakt eller åtel ... - Här avses rimligen bara godkända fångstredskap. I vilket syfte kan då fångstredskapen som avses i denna paragraf användas? – Måste tydliggöras i allmänna råd eller på annat sätt. Texten ”så långt möjligt” ska strykas.</p> <p>11 § Bör ersättas med ska. Larmanordningen måste då det gäller större godkända fångstredskap av exempelvis tunnel- eller båstyp</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Det införs en ny 11 § där det anges att skjutvapens kaliber och ammunition ska anpassas så att när viltet skjuts ska hjärnan träffas och skadas på ett sådant sätt att viltet förlorar medvetandet och inte återfår medvetandet innan viltet dött.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	--	---

	<p>också vara utrustade för fjärravläsning. Denna typ av fällor placeras ofta på samma plats och används över tid.</p> <p>Många fångstredskap kan också vara gillrade under årets alla månader för fångst av räv och vildsvin (allmän jakt och skydds jakt). Risken för felfångst/bifångst av lodjur är uppenbar, men också av andra rovdjursarter som nu uppträder i vidare områden i landet. Det gäller såväl järv som varg och björn, där främst oerfarna ungdjur kan råka illa ut. För att kunna återge djur som fångats som bifångst friheten oskadda måste de kunna frisläppas omgående.</p> <p>Fällornas placering ska också vara positionsangivna i en nationell databas. Registrering av Fångstanordningarnas position är en förutsättning för att möjliggöra en acceptabel tillsyn.</p> <p>I rovdjursförvaltningen framhåller verket ofta vikten av att den är adaptiv och transparent och bygger på samarbete mellan olika aktörer. Bristande resurser avseende arbete i fält som inventering och tillsyn upprepas allt oftare av Naturvårdsverket och länsstyrelserna. För att insamla rovdjursobservationer från olika aktörer och allmänheten har Naturvårdsverket därför skapat en öppen databas – Skandobs – där vem som helst kan registrera rovdjursobservationer. Motsvarande lösning skulle kunna utvecklas för att registrera godkända fångstredskap, där fällornas läge är ”öppna” för alla.</p> <p>Om ansvarig myndighet inte anser sig ha möjlighet att utveckla detta så finns idag andra spännande alternativ. I sociala medier kan en särskild hashtag # skapas, där vem som helst som påträffar en fälla i naturen, kan registrera den med positionsangivelse, bild etc. En sådan hashtag med fällornas positioner skulle snabbt kunna bli en ny Pokémon Go-fluga för intresserade. Därmed kan också efterlevnad och tillsyn av fällorna förbättras utan kostnader för samhället.</p> <p>13 § Förslag till tillägg: Om fredat vilt fångas och frisläpps eller dödas ska de registreras i en nationell databas. Om djur avlivas som avses i 33 § första stycket i jaktförordningen (1987:905) ska de genom fångstmannens försorg snarast sändas till statens veterinärmedicinska anstalt.</p> <p>Kommentar. Vid registrering av bifångst/felfångst i föreslagen nationell databas ska även fälltyp anges för att erhålla relevant information om olika fångstredskaps selektivitet.</p> <p>Allmänt råd till 13§: Kommentar Vi förutsätter att även jakthundar som används vid jakt och som fångas i fångstredskap här benämns som sällskapsdjur.</p> <p>15 § Fångstredskap som inte dödar får användas mellan den 1 september och den 15 april Tillägg: och får vara gillrat endast under den jakttid enligt bilaga 1 till jaktförordningens som gäller för den/de arter/artgrupp som fångstredskapet är godkänt för.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Det allmänna rådet omformuleras till en upplysningsparagraf eftersom denna situation regleras i 30 § djurskyddslagen (1988:534)</p> <p>Noterat.</p>
--	--	--

		<p>Kommentar. Behöver nog framhållas att jakttiderna även gäller vid jakt med fångstredskap.</p> <p>17 § Svårt att förstå varför kravet på ”var femte timme” endast gäller för vissa arter och inte för samtliga inte dödande fångstredskap.</p> <p>19 § SRF framför under generella synpunkter att fotsnaror ska förbjudas eftersom risken för bifångst/felfångst är stor och att det är näst intill omöjligt att frisläppa felfångade djur. Om inte fotsnaror förbjuds måste de utrustas med larmanordning och därutöver vittjas minst var femte timme under hela dygnet.</p> <p>21 § Samma villkor måste gälla även för slagnät, varför definitionen av nät måste ändras.</p> <p>Allmänt råd till 21 § Det är oklart vilken typ av nät som här avses – fruktträd, fruktodlingar? Utöver föryngringsperioden bör kanske häckningstid för fåglar nämnas.</p> <p>22 § Det är för SRF obegripligt att Naturvårdsverket efter det att föreskrifterna om typgodkännande av fångstredskap (NFS 2013:13) trädde i kraft godkänt ytterligare en fotsnara (L122). Fotsnaror måste förbjudas, vilket framförts under generella synpunkter.</p> <p>23 § Se kommentar ovan.</p> <p>24 § SRF framför under generella synpunkter att dödande fångstredskap för att döda bäver ska förbjudas.</p> <p>25 § Även denna jaktform tillhör en svunnen tid och måste förbjudas. Risk för bifångst/felfångst är också uppenbar.</p> <p>Tillståndspliktigt användande</p> <p>26 § Det bör väl skrivas ”strängare villkor” och inte att länsstyrelsen kan ”öppna upp” villkoren?</p> <p>punkt 1. att dödande fångstandordningar för bäver ska förbjudas,</p> <p>punkt 2. att levande fåglar inte ska få användas i detta syfte år 2017,</p> <p>punkt 3. Här har en ändring gjorts mot nu gällande föreskrifter, som vare sig beskriv eller förklaras i remitterat underlag. I nu gällande föreskrifter NFS 2002:18, 24 § punkt .3. står ”att särskilt tillstånd erfordras” ... ”vid jakt med fångstredskap efter rovfågel” Den generella tillståndsplikten avseende rovfåglar har nu begränsats till endast de arter som nämns som statens vilt i jaktförordningen: ”som fångar sådana falkar, vråkar, hökar och</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Det anges endast i paragrafen att länsstyrelsens beslut om tillstånd får förenas med ytterligare villkor <i>utöver</i> vad som framgår av föreskrifterna</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	--	---

		<p>ugglor som avses i 33 § jaktförordningen (1987:905)". Av i Sverige häckande dagrofvåglar och ugglor ingår inte följande arter i 33 §: sparvhök, duvhök, ormvråk, fjällvråk, jorduggla, hornuggla, kattuggla, sparvuggla, pärluggla. Enligt gällande förteckning över godkända fångstredskap (2016-12-07) finns det inga godkända fångstanordningar för fångst av vare sig falkar, vråkar eller ugglor! Om syftet med föreskriftsförändringen är att öka tydlighet, som anges i missiv så bör endast den art nämnas för vilken det idag finns godkända fångstredskap – dvs. duvhök.</p> <p>I nu gällande föreskrifter finns även en 24 § punkt 4 avseende fångst av däggdjur där endast Naturvårdsverket kan meddela tillstånd. Texten lyder: ”särskilt tillstånd erfordras” (punkt) 4. ”för fångst av frilevande vilda däggdjur där avsikten inte är att omedelbart avliva eller frisläppa fångat djur.” Den punkten verkar ha utgått helt i föreslagna föreskrift.</p> <p>Fråga. Vad är motiven med dessa föreslagna ändringar jämfört med gällande föreskrifter?</p> <p>27 § Paragrafen känns onödig då innebörden rimligen täcks av 15 b § i jaktförordningen. I övrigt hänvisas till vad som sägs i kommentar till 24 §. Det är för oss svårförståeligt att verket hänvisar till 40 b §, eftersom den paragrafen gäller generellt vid avlivning av allt vilt – även fredat - av djurskyddsskäl.</p> <p>28 § Vi hänvisar till kommentar till 26 § punkt 2.</p> <p>29 § Vilka förvaltningsåtgärder som avses under punkt 2 bör preciseras i allmänna råd såvida verket avser andra skäl än vad som framgår av 23 a och 23 b §§ i jaktförordningen. Punkten 3 får inte strida mot gällande undantagsbestämmelser i nämnda förordning. Hela paragrafen bör utgå, eftersom den snarare förvirrar än tydliggör vad som gäller vid skydds jakt efter rovfågel. Definitionen av rovfågel är inte entydig. Tidigare inbegreps ugglor i begreppet, men hur är det här, eftersom ugglor inkluderas i 26 § punkt 3. Se också kommentar efter 26 §.</p> <p>30 § Se kommentar efter 26 §.</p> <p>Fråga: Vad gäller om inte markägaren och jakträttsinnehavaren ger sitt medgivande? – måste tydliggöras i allmänna råd.</p> <p>31 § Stockfällor måste förbjudas, eftersom ingen kan hävda att fälltypen är selektiv. Risk för bifångst av bl.a. järv och mindre björnar och fåglar ex.vis lavskrika är uppenbar.</p> <p>34 § Punkt 2. Är detta djuretiskt försvarbart att infånga vilda djur för avel i fångenskap? Är det förenligt med 2017 års adaptiva viltförvaltning? Punkt 4. Se kommentar efter 26 § och fråga efter 30 §.</p> <p>35 § SRF menar att all användning av fångstredskap som avser rovfåglar bör hanteras av Naturvårdsverket och inte splittras på 21 länsstyrelser.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
115	Sveriges Jordägare-	Inget svar	

	förbund		
116	Världsnaturfonden	<p>WWF anser att djurskyddsaspekterna vid fällfångst nu är bättre belysta och mer lättöverskådliga än de tidigare varit. Dock finns en del olikheter i förslaget om hur ofta fällor för levande fångst behöver kontrolleras. Exempelvis för räv där kontroll ska ske morgon och kväll medan de för råttor och möss ska kontrolleras var 5:e timma. Visserligen behöver råttor och möss äta oftare än en räv för att överleva men det kan lösas genom att fällorna betas med mer mat. I praktiken kommer kontroll var 5:e timma vara svårt följa då det är omöjligt att både sova normalt och att gå till arbetet för den som har uppsikt över fällan. WWFs förslag är att fällor för råttor och möss ska kontrolleras morgon och kväll och att god tillgång på föda finns i fällan.</p> <p>Det är tillåtet att fånga räv med fotsnara. Metoden känns omodern och hur en räv egentligen känner sig när den fastnar med benet i en fotsnara och kan bli sittandes där i upp till 10 - 12 timmar är förstås omöjligt att säga. Jägarna som använder fotsnror anger att rävarna uppträder till synes lugnt och ligger still när de skjuts samt att skador på benen är ovanliga. WWF har stora negativa erfarenheter av omfattande fångst med snaror både från Afrika och Asien. Många djur får omfattande skador av vajrarna och kämpar hårt för att komma loss. WWF anser att det är otidsenligt att använda fotsnror i Sverige idag och att denna fångsmetod bör utgå.</p>	<p>I versionen som gick på remiss angavs felaktigt att det även fanns en studie avseende råttor. Det finns ännu endast en studie avseende möss, varför de skärpta reglerna ändras till att endast gälla fångstredskap avsett för möss.</p> <p>Noterat.</p>
117	Anticimex	<p>Allmänt gäller att Anticimex är för ett mer professionellt användande av fångstredskap för att på så sätt minska behovet av bekämpningsmedel, minska risken för bifångst och få bättre, effektivare och högre kunskap beträffande användningen. Eftersom jakten på råttor och möss, och till viss del även sork, är väldigt ofta förknippad med inomhusmiljön eller andra mer kontrollerbara miljöer såsom avlopp, inhägnader med mera, och har ett annat syfte än att vara en del av "viltvården" enligt de inledande bestämmelserna i jaktlagen, så undrar vi om inte dessa djurgrupper ska undantas från jaktlagstiftningen och denna föreskrift? Detta för att harmonisera med övriga EU länder och med tanke på att det grundläggande syftet med jakten av dessa arter är något annorlunda än jaktlagens definition, nämligen att minska risken för olägenheten för människors hälsa.</p> <p>Eftersom utgångspunkten vid all jakt, inklusive jakt med fångstredskap, är jaktlagen 27 § så anser vi det svårt att klassificera användningen av fällor för råttor och möss som jakt i dess betydelse och bör därför undantas. Detta då användningen av fällor för bekämpning av råttor och möss även kan komma att ske genom att privatpersoner utan kunskap om djurens biologi, kunskap om hur utrustningen används på ett effektivt, selektivt och djuretiskt sätt, att tillsynen inom detta område är obefintligt och att tidigare godkända fällor inte kommer att omvärderas så att de uppfyller dagens krav på selektivitet, effektivitet mm.</p> <p>5 § gällande de allmänna kraven på typgodkännande orsakar förvirring då även termen "godkända fällor" används i anslutande lagstiftning och i annan kommunikation så som på Naturvårdsverkets hemsida. Är avsikten att båda termerna ska förekomma föreslår vi en tydlig definition för när en fälla kan var typgodkänd respektive godkänd.</p> <p>6 § och kraven på en månatlig tillsyn gällande fångstredskap som</p>	<p>Enligt 2 § jaktlagen (1987:259) avses med vilt vilda däggdjur och fåglar, och med jakt avses att fånga eller döda vilt och att i sådant syfte söka efter, spåra eller förfölja vilt. Naturvårdsverket anser utifrån detta att det saknas möjlighet att undanta fångst av bl.a. råttor och möss från jaktlagstiftningen.</p> <p>Noterat.</p> <p>6 § justeras så att</p>

		<p>är uppkopplade för bekämpning av råttor och möss (försedd med larmanordning) och larmar vid felaktigheter. Informationen som redan idag registreras anses tillräcklig för att fällans funktion och djurskyddet ska tillgodoses. Kraven anses också orimliga vid jakt av råttor och möss inomhus då risken för funktionsbrister och bifångst anses tämligen låg i denna stabila miljö. Användningen sker även under en längre period eftersom tiden för skydds jakt på ovan nämnda vilt är 12 månader om året vilket gör att den månatliga tillsynen blir ohanterlig för en privatperson.</p> <p>7 § gällande märkningen av fällor och de platser som anges som undantagna känns bra men bör tydliggöras så att det tydligt framkommer om det är hus, boningshus, byggnad, lantgård, trädgård, parkanläggning med mera som menas. Möjligtvis är det privatpersoners jakt av råttor, möss och sork som är undantagen märkning?</p> <p>10 § vad menas med att ”Fångstredskap inte används för fångst eller åtel...” och finns det i så fall någon annan definierad användning än dessa två eller ska det tolkas som om det är under perioder som fångstredskapet inte används?</p> <p>11 § ska ett redan typgodkänt /godkänt fångstredskap omfattas av detta krav och ska det i så fall gälla för alla fångstredskap, samtliga arter och i alla miljöer, även om användningen riktar sig mot jakt av råttor och möss inomhus och/eller i nära anslutning till byggnad?</p> <p>13 § avser detta samtliga arter (brunnrätta, husmus, stor- och liten skogsmus) i alla miljöer (inomhus) även om bifångsten själv kan utgöra en kommande risk för människors hälsa?</p>	<p>fångstredskap som enbart fångar råttor, möss eller en invasiv främmande art av unionsbetydelse ska kontrolleras minst var tredje månad under den tid fångstredskapet används.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>11 § utgår och omvandlas till ett allmänt råd till 17 §.</p> <p>Paragrafen är tillämplig på alla viltarter.</p>
118	Sveriges jordbruksarrendatorers förbund	<p>Arrendatorerna blir särskilt utsatta för vildsvinsskador eftersom de har små direkta möjligheter att påverka vildsvinsstammen. Arrendatorerna kan beskrivas som en skadelidande tredje part i ett avtal mellan jordägare och jägare. Jakträtten för arrendatorer skrivs oftast bort i arrendekontrakten och om den igår i arrendet så omfattar jakten bara den upplåtta arealen i jordbruksarrendet och inte eventuell angränsande skogsmark vilket gör kontrollen av viltstammen genom vanlig jakt ineffektiv. Fångstredskap har under dessa begränsande omständigheter visat sig vara effektiva för att reglera vildsvinsstammen.</p> <p>Vi är positiva till utgångspunkten att skapa enhetliga regler för användning av fångstredskap. Tillverkare och användare har då tydliga regler att förhålla sig till. Processen för godkännande av fångstredskap kan förhoppningsvis också effektiviseras. Vi har dock invändningar mot enskilda delar i förslaget.</p> <p>Tiden under året för användningen av fångstredskap borde logiskt sett följa de stipulerade jakttiderna för respektive viltart. För vildsvin är jakttiderna av goda skäl generösa vilket även bör avspeglats i tillåtna tiden för att använda fångstredskap. Stipulerandet om frisläppandet av bifångst anser vi inte ska vara obligatoriskt utan vara ett bör-krav vilket medger undantag för viltslag som är särskilt besvärliga att reglera. Att ha särskilda regler för fångst av just vildsvin med krav på elektroniskt larm och maximering av luckhöjd anser vi vara ologiskt. Elektroniskt larm medför en väsentlig fördyring och kan omöjliggöra</p>	<p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid</p>

		<p>användning där mobiltäckning saknas. Begränsningen av luckhöjd minskar effektiviteten i användandet genom att vuxna djur stängs ute. Det finns inte heller någon motivering i konsekvensbeskrivningen för dessa särregler för vildsvin vilket vi finner anmärkningsvärt. I övrigt vill vi hänvisa till Kammarrätten i Stockholm dom i mål nr 2922-14 där det klargörs att vissa villkor inte kan ställas på fångstanordningar avsedda för speciellt vildsvin. Vi finner det också anmärkningsvärt att ledande tillverkare av fångstanordningar inte inbjudits att ge synpunkter.</p>	<p>myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p>
119	Svenska Djurskyddsföreningen	<p>Svenska Djurskyddsföreningen (SDF) vill påtala att alla djur som fångats i fälla utsätts för varierande grad av stress och ångest samt riskerar att skada sig.</p> <p>För att uppnå en acceptabel djurskyddsnivå vid användandet av fångstredskap bör djurslagsspecifik utbildning för användning av alla fälltyper införas.</p> <p>För att förbättra djurskyddet i samband med användandet av fångstredskap som inte dödar ska dessa utrustas med larmanordning. SDF anser även att dödande fångstredskap bör utrustas med larmanordning för att undvika ett utdraget lidande för djur som inte dödas direkt i fällan.</p> <p>SDF är tveksam till om jakt med lockfågel är förenligt med 27 § Jaktlagen.</p> <p>SDF anser även att fällutvärderingar bör stärkas med vetenskap och fördjupad bedömning för att säkerställa djurskydd och förhindra onödigt lidande. Målet måste vara att ett typgodkännande av ett fångstredskap är baserat på en vetenskaplig bedömning hur djuret påverkas. Då stressforskningen inom djurvården ständigt gör nya framsteg är det viktigt att godkännanden för olika fälltyper omprövas inom rimliga tidsperioder.</p> <p>4 § Man bör definiera vad man menar med onödigt lidande samt att ett lidande kan vara såväl fysiskt som psykiskt (stress och ångest). Definitionen bör vara samstämmig i samtlig lagstiftning och gälla såväl frilevande som domesticerade djurslag.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Begreppet ”onödigt lidande” syftar i detta sammanhang till 27 § jaktlagen (1987:259).</p>
120	Sveriges Yrkesjägarförening	Inget svar	
	A.C. (privatperson)	<p>Vildsvinsfällan är tillsammans med åteljakt, smygjakt och drevjakt en viktig resurs för att förvalta vildsvinsstammen och förhindra skador på åkermark, tomtmark och annat som kan tänkas bökas upp av vildsvinen. Vildsvinen ställer till stora skador för lantbruket varvid effektiva förvaltningsmetoder behövs. Vildsvinen och dess förvaltning är oftast mycket kontroversiell. De nya reglerna kommer i praktiken kraftigt försvåra/omöjliggöra användningen av vildsvinsfällor. Naturvårdsverket kan enligt mig ej heller gå emot tidigare rättsfall och aktivt ändra föreskriften och därigenom gå emot andemeningen i dessa domar. I detta fall är kammarrättens dom 137-14, viktig att ta hänsyn till.</p> <p>3§ Att genomdriva denna paragraf skulle innebära att enskilda fällors typgodkännande frångås, därmed kan ändringen av</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>föreskriften, styra och försvåra användningen av fällor i stort. Jag ser inte varför det enskilda typgodkännandet för varje fälla ej kan gälla även i fortsättningen, evolutionen hos de arter som fångas i dag kan ju knappast förändrats så mycket under den tid då tidigare typgodkännandet gällt att den aktuella arten plågas mer vid fällfångst i dag än den gjorde då.</p> <p>11§ Bör i myndighetssammanhang innebära som alla vet egentligen ordet "skall". Jag ser ingen grund i att någon fälla för levande fångst, ska ha ett krav på elektronisk larmanordning. Det räcker gott med att vittja fällorna en, alternativt två gånger per dygn. Då vildsvinen vanligtvis är nattaktiva torde det räcka med att vittja dessa fällor på morgonen.</p> <p>13§ Tidigare regler som ger rätt att avliva bifångat vilt enligt gällande jakttidtabell bör fortsatt gälla. Det finns ingen anledning till varför detta inte ska få tillåtas. Sinkabirum kombi och Lotin dubbel och Panthera multitrapp är ypperliga fällor där fångst med fördel kan ske av olika viltarter utan att viltet utsätts för onödigt lidande. Även en vanlig grävlingfälla kan med fördel användas för fångst av ferala katter.</p> <p>15§ Denna skrivelse bör tas bort helt och hållet, det finns ingen anledning att frånga jakttidtabellen när det gäller fångst av olika arter. Detta bottnar i ventilationsdebatten gällande Vildsvinsfällor, dock har samtliga tillverkare förändrat sina konstruktioner så att det ej föreligger några problem med ventilationen längre. Vid de enskilda typgodkännandena kan NVV se hur ventilationen är hos det enskilda redskap som typgodkänns fungerar.</p> <p>18§ Jag ser personligen inte vad denna paragraf gör för nytta. De fångstmedel som finns i dag är prövade av SVA, kammarrätten har gjort sin bedömning av att ett visst mått av stress får accepteras hos det djur som är fångats. Vidare har samtliga fångstredskap för vildsvin i dag fullgod ventilation varvid vildsvinet kan hållas i fällan fram till morgonen. Det är bättre att NVV tar fram generella råd om hur fällor ska placeras. En fälla kan betas på många olika sätt. Först och främst är paragrafen felaktigt formulerad då alla vegetabilier som idag odlas av oss människor är växtförädlade. Punkt två anser jag borde hanteras av myndigheten internt tillsammans med Jordbruksverket och eventuellt av berörda kommuner. Egentligen är punkten onödigt då den som förser jägaren med bröd utför en olaglig handling. I och med att denna sällan har en godkänd foderanläggning enligt Jordbruksverkets regler. Hur många Icahandlare som är kompis med en jägare är egentligen godkända foderleverantörer. Jag gör bedömningen att det i Sverige inte finns någon dagligvaruhandlare</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	--	---

		<p>som är godkänd foderleverantör varvid man bör ta frågan i det forumet i stället för detta.</p> <p>Vid fällfångst för att locka in vildsvinen, kan behovet finnas av att använda sig av ett högt förädlad lockmedel, exempelvis mortlad anis i matolja, vanilj, kokt jäst majs etc. Då användning av dessa produkter sker i ringa form så ser jag inte varför Naturvårdsverket ska införa några regleringar i frågan. Det är bättre att Naturvårdsverket tillsammans med jordbruksverket går på de organisationer som ger bröd och bullar till jägarna och som inte är godkända foderleverantörer och kan garantera att fodret hanterats på rätt sätt ur smittskydds synpunkt. Frågan om svinpesten är högst aktuell, en färdigbredd macka från en icahandlare med polsk skinka, utlagd på en åtel kan räcka för att vi ska ha svinpesten inom landets gränser. Inget som någon växtodlande bonde utan grisproduktion gråter över men det gör troligen hela jägarelobbyn, samt alla grisbönder. Gällande punkt 3 med vildsvinsstammen potentiella förmåga till tillväxt så finns det ej något behov av att reglera fångstredskapets öppning. De regleringar som vår regering bestämde i början på 1980-talet är fullt tillräckliga. Regeringens mening var och är att vi ska främja de jaktmedel som används för att skatta vildsvinsstammen beroende på dess förmåga till tillväxt. Det är därför tillåtet med jakt på vildsvin dygnet runt året om, med en del begränsningar på vuxna djur, vissa tider på året. För att förhindra att kultingförande sugor fällt tycker jag att NVV ska ge ett allmänt råd gällande användning av viltkameror tillsammans med vildsvinsfällan. Genom användning av viltkameran får fångstmannen en möjlighet att studera vildsvinens vanor samt vilka vildsvin som rör sig runt fällan och därmed utröna om ett vuxet djur medför några kultingar. Om allt stämmer gällande vildsvinets naturliga fortplantning ska några hinder för fångst av vuxna djur ej behöva finnas utanför fredningstiden så länge dessa inte följs av årsungar.</p>	
E.H. (privatperson)		<p>Verket anför inledningsvis att det nya förslaget utarbetats med stöd av 12 och 15 §§ jaktförordningen. Granskar man förslaget utifrån dessa kriterier är det uppenbart att verket i sin regleringsiver tagit ut svängarna långt bortom paragrafernas ramar.</p> <p>Jakttiderna fastställs i den årliga jakttidkungörelsen och gäller all jakt med tillåtna jaktmedel. Någon uppdelning av jakttiderna för fångstredskap eller skjutvapen förekommer inte enligt gällande lagstiftning och paragraferna 12 och 15 ger inte verket någon befogenhet att ändra på det.</p> <p>Således bör förslaget att införa särskilda jakttider för fångstredskap helt skrotas.</p>	<p>Naturvårdsverket saknar möjlighet att inskränka de jakttider som framgår av bilaga 1 till jaktförordningen. Naturvårdsverket får emellertid enligt 12 § jaktförordningen (1987:905) meddela föreskrifter om villkor för användande av fångstredskap. I detta ligger att Naturvårdsverket får föreskriva om när på året det ska vara tillåtet att vid jakt använda fångstredskap.</p>

	<p>I paragraf 2 anför verket att bestämmelserna som föreslagits syftar till att tillräcklig hänsyn tas till djurskydd, säkerhet och selektivitet vid användande av fångstredskap. Orden djurskydd, säkerhet och selektivitet finns inte ens omnämnda i 12:e och 15:e paragraferna. Beträffande krav på selektivitet ifråga om fångstredskap regleras det i gällande lagstiftning i 10:e paragrafen Jaktförordningen samt i bilaga 5 till denna förordning. Innebörden är att för de viltarter som är de vanligaste och helt dominerande fångstobjekten t.ex räva, grävling, vildsvin och mink mm finns inget krav på selektiva fångstredskap i svensk lagstiftning. Verket framhåller i sin konsekvensutredning helt riktigt att utgångspunkten för all reglering av fångstredskap är 27:e paragrafen i Jaktlagen. Den lyder: ”Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.” I sin konsekvensutredning nämner verket de två rättsfall man nyligen förlorat i Kammarrätten men undviker helt att dra de nödvändiga slutsatserna av sitt misslyckande. Kammarrätten har i målen prövat verkets inskränkande föreskrifter mot just 27:e paragrafen JL. Vad verket underlåter att nämna är att rätten före sitt avgörande inhämtat särskilt utlåtande från Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA) i målet. SVA har både den viltbiologiska och jaktliga kompetens som verket saknar. En följd av detta är att SVA gjort tummen ner för 7 av de 8 villkor som verkets tjänstemän konstruerat och som inte varit underbyggda av några hållbara sakska. Rätten konstaterar att tillräcklig hänsyn tas till djurskydd, säkerhet och selektivitet genom nuvarande lagregler. Det framstår mot den här bakgrunden som märkligt att verkets tjänstemän vägrar acceptera den enda riktiga lagtolkning kring fångstredskap och paragraf 27 JL som gjorts i vårt land. Det faktum att verket överklagat och fått avslag även i HFD torde innebära att domstolsutslagen har prejudicerande verkan. Om man nu jämför Kammarrättens dom med verkets nya förslag framgår följande: Villkor 1: Rätten avvisar villkoret om att vildsvinsfällor inte får användas under vår och sommar och upphäver det. Verket försöker nu genom skrivningen i 15 paragrafen delvis återinföra det. Nu gäller det inte endast vildsvinsfällor utan all levandefångst med alla fällor.</p> <p>Villkor 5: Rätten avvisar villkoren att endast årsunge av vildsvin får fångas och att ingångsöppningen på fällorna ska begränsas samt att fallluckan inte får gillras i högre position än 55 cm över marken. Domen innebär att även vuxna vildsvin får fångas i fälla. Här försöker verket genom 18 paragrafen punkt 3 försvåra och förhindra att vuxna djur fångas genom att återinföra villkoret 55 cm över marken.</p> <p>Villkor 6 - 8: Rätten avvisar villkoren om att fällorna ska ha larmanordning och vittjas oftare än 2 gånger per dygn. Verket försöker nu enligt 18 paragrafen punkt 1 och 20 paragrafen ta om taget även i den frågan.</p> <p>I en rättsstat ska övergripande lagtolkning göras av domstolar. Inte av myndigheter eller deras tjänstemän. De tjänstemän som utarbetat förslaget till nya föreskrifter är samma personer som drivit och förlorat målen i Kammarrätten. Vad som i sak regleras i det nya förslaget finns redan reglerat i nu gällande föreskrifter. Som dessutom är väl beprövade och har fungerat bra under en lång följd av år. Verkets egna initiativ med att nu stampa ut nya</p>	<p>Kammarrättens dom kan inte anses innebära en inskränkning av Naturvårds-verkets möjlighet enligt 12 § jaktförordningen att meddela föreskrifter om villkor för användande av fångstredskap.</p>
--	---	--

		<p>föreskrifter är därför svårt att förklara på annat sätt än att det rör sig om personligt revanschtänkande. Med egna föreskrifter försöker några tjänstemän att upphäva den lagtolkning kring 27:e paragrafen JL som domstolen gjort.</p> <p>Det nya förslaget bör underställas mer noggrann och kvalificerad juridisk granskning än vad som hittills har skett. Att en domstol har behörighet att upphäva ett myndighetsbeslut är självklart. Men att en myndighet försöker sig på att upphäva domstolsbeslut kan närmast rubriceras som domstolstrots.</p> <p>Jag är fälltillverkare och alla nu gällande typgodkännanden av mina fällor måste enligt förvaltningslagens ses som i hög grad gynnande beslut. Enligt lagen kan den myndighet som utfärdat godkännandet inte återkalla detsamma eller förändra det tidigare beslutets innebörd eller omfattning utan att det föreligger särskilda i lagen specificerade skäl. Några sådana har verket inte anfört i sitt förslag. Mot den bakgrunden är det minst sagt märkligt att verket genom paragraf 3 i förslaget försöker sig på att med retroaktiv veckan införa regler som står i uppenbar strid mot förvaltningslagens rättsregler.</p> <p>Regeringen har det yttersta ansvaret för att myndigheter fungerar på ett rättssäkert sätt och inte trampar över skaklarna på det sätt som nu är på gång. Det enda vettiga alternativet är att stoppa undan förslaget i sin helhet tills vidare. Det vore dessutom klokt att avvakta med mer regler kring fångstredskap till dess att frågan om ny jaktmyndighet har avgjorts. De rättsfall som avgjorts och det nya förslag till föreskrifter som här presenterats visar ju tydligt att verkets nuvarande handläggare inte har den jaktliga, viltbiologiska och juridiska kompetens som uppdraget att handlägga fångstfrågor kräver.</p>	
	F.L. (privatperson)	<p>5 och 6 §§. Det ställs i förslaget till nya föreskrifter krav på att fångstredskap ska vara tillverkade efter och löpande kontrolleras gentemot de specifikationer som finns i besluten om typgodkännande för var och ett av fångstredskapen. Detta är enligt mig helt rimliga krav, MEN då måste det samtidigt också ställas krav på Naturvårdsverket att vart och ett av besluten om typgodkännande tillsammans med konstruktions- och materialspecifikationerna hålls tillgängliga på Naturvårdsverkets hemsida så att det är möjligt för användare av fångstredskapen att ta del av dessa i syfte att identifiera ett fångstredskap och att kontrollera så att detta redskap följer de gällande specifikationerna. Idag vägrar Naturvårdsverket att lämna ut dessa handlingar med motivet att fångstredskapet kan omfattas av ett patent eller mönsterskydd. En motivering som ej är tillämplig i många fall eftersom att tillverkning för privat bruk fortfarande får ske även om patent eller annat skydd för produkten finns.</p> <p>7 §. Angående märkning av fångstredskap. Här anser jag att det kravet borde förändras enligt följande system och med följande motivering:</p> <p>För närvarande står det i Naturvårdsverkets anvisningar att ”Fällorna måste vara väderbeständigt märkta med fällans typbeteckning samt ägarens namn, adress och telefonnummer”. Detta medför, som jag ser det, två huvudsakliga problem.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Paragrafen justeras så att det ges möjlighet att tillskapa ett system med identitets-nummer som kan användas som alternativ märkning.</p>

		<p>1.Risken för användaren att direkt trakasseras av motståndare till jakt i allmänhet och fångst i synnerhet. 2.Möjligheten för vem som helst att enkelt få veta på vilken adress det kan finnas vapen att stjäla. En uppgift som annars i samhället är sekretessbelagd. För att eliminera dessa problem, föreslår jag att: 1.Det ”Jägar-ID” som tidigare fanns på det statliga jaktkortet åter börjar användas som en identifikation för varje enskild jägare i Sverige. Jägare under 18 år, som idag ej behöver lösa statligt jaktkort, ska enkel kunna ansöka om ett Jägar-ID hos berörd myndighet. 2. Märkningskravet på fångstredskap förändras så att det blir valfritt att märka redskapet med antingen sitt Jägar-ID, eller fullständiga uppgifter enligt dagens regelverk. Detta skulle innebära att risken att ägaren till fångstredskapet ska trakasseras minimeras, eftersom att ingen direkt kan se fångstmannens adress och telefonnummer. Information om fångstmannen finns fortfarande att tillgå för berörda myndigheter vid eventuell misstanke om brott. Information om var en möjlig vapenägare bor försvinner helt från fångstredskapet.</p> <p>8 §. Texten bör förtydligas så att det framgår att det gäller fångstredskap för levandefångst. Vad gäller slagfällor så bör det näppeligen vara av betydelse om det fångade och döda djuret är skyddat från väder och vind eller inte.</p> <p>10 §. Texten känns krånglig och svår för gemene man att begripa.</p> <p>15 §. Här gör Naturvårdsverket en konstig uppdelning av dödande och icke dödande fångstredskap. Vad är det för skillnad med tanke på djurskyddet och föryngringsperioden att t.ex. använda en levandefälla för mink och en slagfälla för mink mellan 1:a augusti och 1:a september? Man gör samtidigt en lika konstig uppdelning mellan olika jaktmetoder. Vad skulle det vara för skillnad att skjuta en vuxen räv eller grävling den 1:a augusti eller att fånga densamma i en fälla?</p> <p>22-25 §§. Visst bör även relevant juridik kring dessa fångstredskap och jaktmetoder vara viktiga delar i en utbildning?</p>	<p>Justerat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Noterat.</p>
	Jaktkritikerna	<p>Jaktkritikerna anser att användningen av fångstredskap för jakt på rovdjur, rovfåglar och andra fåglar ska förbjudas. Vissa möjligheter till undantag kan i undantagsfall behövas och ska då förutsätta särskilt tillstånd, inklusive krav på särskild utbildning. De fångade djuren utsätts för onödigt lidande, både genom fysiska skador som de orsakar sig själva när de försöker ta sig ur redskapen och den stress som det innebär för dem att bli fångade.</p> <p>Det är en brist att det idag inte krävs någon särskild utbildning,</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>inte heller jägarexamen, eller något särskilt tillstånd för att använda fällor annat än i vissa fall, till exempel fotsnara för rävar.</p> <p>Det är hoppningivande att Naturvårdsverket redan i 2§ nämner ordet djurskydd och det finns i förslaget ett och annat som innebär förbättringar i den delen. Det hade dock varit angeläget att göra en mer genomgripande genomgång av regelverket för fällfångst och bl.a. förbjuda användning av ett antal av de fångstredskap som uppenbarligen är riktigt dåliga ur djurskydds-synpunkt. Andra gamla godkännanden bör omprövas i enlighet med föreskriften om typgodkännande av fångstredskap. Det är vår förhoppning att ett sådant arbete påbörjas i samarbete med djurskyddsmyndigheter och djurskyddsorganisationer.</p> <p>9§. Det bör preciseras vilka metoder för avlivning som är godkända.</p> <p>10§. Fångstredskap som inte används ska iordningsställas (inte bara så långt möjligt) så de inte längre kan fånga några djur eller orsaka annan skada.</p> <p>11§. Fångstredskap ska förses med larm så de kan vittjas inom kortast möjliga tid. Det är mycket viktigt ur djurskyddssynpunkt för att minska stress och skador. Att inte använda larm är att utsätta viltet för onödigt lidande vilket bryter mot jaktlagens 27 §. Det är också fullt möjligt att utan mer omfattande kostnader arrangera detta. Det bör också gälla dödande fångstredskap för att förhindra onödigt lidande hos djur som inte omgående blir medvetslösa. Enligt kriterierna för typgodkännande av fångstredskap tillåts i många fall att så många som 20 % av testdjuren inte blir medvetslösa inom föreskriven tid.</p> <p>14§ Vad menas med ”på annat sätt oskadliggöras”? Bör definieras.</p> <p>15§ Det skulle varit mycket bra att ta bort fälljakten under del av vår och sommar om man inte tillagt undantaget om att det inte ska gälla djur som får skyddsjagas enligt bilaga 4 jaktförordningen. De flesta djur som fångas i fångstredskap är desamma som finns uppräknade i bilaga 4.</p> <p>16, 17 och 18 §§. Det finns all anledning att tillämpa samma krav</p>	<p>Noterat.</p> <p>Det införs en ny 11 § där det anges att skjutvapens kaliber och ammunition ska anpassas så att när viltet skjuts ska hjärnan träffas och skadas på ett sådant sätt att viltet förlorar medvetandet och inte återfår medvetandet innan viltet dött.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Paragrafen omformuleras för att öka tydligheten samt för att bättre möta de behov och krav som ställs angående invasiva främmande arter.</p> <p>Noterat.</p> <p>I versionen som gick</p>
--	--	---	---

	<p>på vittjande för alla djur som för möss och råttor, dvs. var 5:e timme. Enligt Naturvårdsverkets egen konsekvensutredning har tester av fångstredskap som inte dödar avsedda för råttor och möss visat att flera har dött av stressrelaterade skador såsom blödande magsår efter ett visst antal timmar. Då motsvarande studier inte gjorts på andra djur är det rimligt att anta att risken för stressrelaterade skador föreligger också för dessa.</p> <p>18, 19 och 20 §§. Bra regler för vildsvin som borde gälla också för andra djur.</p> <p>21 §. Genom att begränsa definitionen av nät till att inte omfatta slagnät för duvhök så behöver inte slagnäten stå under ständig bevakning. Det är mycket beklagligt då användning av slagnät för duvhök utgör ett onödigt lidande för fångade djur. Fångstredskapet borde i första hand omgående förbjudas och i andra hand stå under ständig bevakning eller åtminstone förses med larm och vittjas inom två timmar.</p> <p>22 §. Jaktkritikerna anser att fotsnara för räv i första hand ska utmönstras. I andra hand bör utbildningen inte enbart avse tekniska detaljer utan fokusera på ett förbättrat djurskydd i samband med avlivning av de fångade djuren som blir mycket stressade när jägaren kommer för att döda dem.</p> <p>Att utbildningen haft avsedd effekt ska kontrolleras genom teoretiskt och praktiskt prov som ska omfatta såväl dem som utbildats i Sverige som dem som utbildats utomlands. Innehållet i utbildningen ska godkännas av djurskyddsmyndigheter.</p> <p>24 och 25 §§. Slagfälla för bäver och ripsnara tillhör också de fångstredskap som enligt Jaktkritikernas mening omgående ska förbjudas. Beträffande utbildning se 22 §.</p> <p>26§. Tillstånd från länsstyrelsen bör krävas för all fällanvändning. Position för alla fällor ska vara känd av länsstyrelsen för att möjliggöra tillsyn av jakten med fångstredskap. Då länsstyrelserna inte har resurser för någon mer omfattande tillsyn kan man ta allmänheten till hjälp genom att fällpositioner görs allmänt kända i till exempel en särskild databas.</p> <p>27 §. Vad finns det för djurskyddsskäl att fånga bäver med slagfälla?</p> <p>28 §. Jakt med lockfågel är knappast förenlig med Jaktlagstiftningens 27 §, att inte utsätta viltet för onödigt lidande (eller risken för detta). Även om man föreskriver villkor för att fånga in och använda lockfåglar, så är skötseln ofta bristfällig och dessutom svår att kontrollera. Detta, tillsammans med den stress</p>	<p>på remiss angavs felaktigt att det även fanns en studie avseende råttor. Det finns ännu endast en studie avseende möss, varför de skärpta reglerna ändras till att endast gälla fångstredskap avsett för möss.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Regeln syftar på 40 b § jaktförordningen, dvs. en situation då fångstredskapet används för att av djurskyddsskäl avliva en skadad bäver.</p> <p>Noterat.</p>
--	---	---

	<p>lockfågeln sannolikt upplever, gör att jakt med lockfågel helt enkelt inte ska vara tillåten av djurskyddsskäl.</p> <p>30§. Vad ska man göra med rovfågeln om man inte hittar någon markägare eller jakträttsinnehavare som vill ta emot den?</p> <p>31§ 4 p. Stockfälla för mård är ett ålderdomligt fångstredskap med dålig precision som kan träffa det fångade djuret var som helst på kroppen. Detta fångstredskap kan aldrig förväntas uppfylla moderna krav på djurskydd ens i jakthänseende.</p> <p>34 §. Det bör fastställas tidsgränser för transport av fångade vilda djur. Vidare bör det föreskrivas på vilket sätt transport får ske.</p>	<p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>
Preventiq AB	<p>Preventiq ser positivt på utvecklingen av tydligare riktlinjer vid användandet av fångstredskap, i syfte att minska användningen av biocidprodukter.</p> <p>I föreslagna 6 § anges att material och funktionskontroll av fångstredskap, i synnerhet av gilleranordningen, ska ske regelbundet, dock minst en gång per månad under den tid redskapet används. Vår uppfattning är att tidsintervallet för material och funktionskontroll bör vara längre avseende dödande fångstredskap godkända för råttor och möss. Ett längre tidsintervall underlättar användningen av nämnda fångstredskap och innebär i förlängningen att rodenticider kan ersättas i större utsträckning. Exempelvis skulle en ökning av det tidsintervall som föreslås i föreskrifterna innebära att dödande fångstredskap godkända för råttor och möss skulle kunna användas i byggnader som inte besöks mer än någon gång per år i syfte att ersätta rodenticider. Exempel på sådana byggnader är bland annat stugor, ekonomibygnader och lagerhallar.</p> <p>Betydelsen av om någon enstaka råtta eller mus skulle fastna felaktigt i ett fångstredskap, till följd av att tillsynen sker exempelvis var sjätte månad istället för varje månad, är ringa i jämförelse med de fördelar som minskad användning av rodenticider innebär.</p>	<p>Delvis omhändertaget. Paragrafen justeras så att fångstredskap som enbart fångar råttor, möss eller en invasiv främmande art ska kontrolleras minst var tredje månad under den tid fångstredskapet används.</p>
Lotin AB	<p>7 § Varför ska den ansvariges adress finnas på fångstredskapet då informationen är oviktig och enbart underlättar för en djurrättsaktivist som får för sig att skada ägaren.</p> <p>8 § Om reglerna ska vara enhetliga så ska inte tillägget i denna paragraf finnas. Det är hög tid att Naturvårdsverket återkallar samtliga typgodkännanden av levandefångstfällor, där materialval inte tillåter en tillfredsställande ventilation, som i sin tur kan leda till att det fångade djuret dör av överhettning alternativt syrebrist.</p> <p>11 § Det finns en accepterad lagstiftning för hur fällor ska vittjas. Ett tillägg som minskar tiden från 12/24 timmar per dygn till 6 timmar vid extrema väderleksförhållanden är rimligt och borde funnits i ISO-standarderna från första början, likaså bör fällfångst förbjudas helt vid översvämning orkan och extrem kyla.</p> <p>12§ Selektiv fångst i syfte att minska lidande är rent nonsens, det är i det närmaste omöjligt att göra fällor selektiva för en viss</p>	<p>Paragrafen justeras så att det ges möjlighet att tillskapa ett system med identitets-nummer som kan användas som alternativ märkning.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p> <p>Noterat.</p>

		<p>djurart. Därför är det lämpligare att fällorna typgodkänns för de djurarter som kan tänkas gå in i fällan.</p> <p>13 § Det finns ingen anledning att ta bort 28 § i Naturvårdsverkets författningssamling, som säger att bifångst får avlivas om viltet fångas när det är jakttid på den aktuella arten.</p> <p>15§ Alla jaktformer ska givetvis lyda under samma jaktlagar och regler. Att tillåta jakt med vapen men inte med fällor saknar saklig grund, och är ett steg i fel riktning. Jakt med levandefångst fällor är i alla avseenden en humanare jaktmetod för djuren.</p> <p>18 § 1. Särskilda regler med elektroniskt larm för fångst av vildsvin saknar grund, då svin inte är stressvänliga utan går och lägger sig till vila relativt snabbt efter de blivit fångade. 2. Lotin AB:s fällor är typgodkända med domstolsbeslut för rävar, grävling och vildsvin. Laddas fällorna för alla djurarterna samtidigt så innebär detta att animalisk och vegetabilisk föda kan användas samtidigt. 3. Lotin AB:s fällor L114 och L115 är tillverkade och typgodkända för fullvuxna vildsvin enligt en kammarrättsdom och det kommer inte tolereras att Naturvårdsverket skapar regler i strid mot detta domstolsbeslut.</p> <p>20 § Förslaget med elektronisk larmanordning saknar relevans då vildsvin inte är ett vilt som stressar upp sig i fångenskap, Kammarrätten fastslog även att vildsvin inte behöver särskilt utformade regler. Förslaget kan heller inte genomföras i praktiken, då det inte finns någon utrustning på den öppna marknaden som är försedd med en ringklocka som väcker en sovande fångstman på natten.</p> <p>22 § och 24-25 §§ I texten står det att endast svensk jägarorganisation får arrangera dessa utbildningar. I praktiken skapar en statlig myndighet ett olagligt monopol, vilket i praktiken kan leda till att vissa tillverkare diskrimineras på grund av att den avsedda svenska jägarorganisationen inte kommer överrens med den aktuella tillverkaren och ej heller tjänar pengar på</p>	<p>Noterat.</p> <p>Delvis omhändertaget. Tillåten tid att använda fångstredskap utökas till att även innefatta augusti månad. Paragrafen justeras även så att det tydliggörs att begränsningen inte gäller vid myndigheters beslut om skydds jakt, vid skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen eller vid jakt som sker med stöd av 31 och 32 §§ jaktförordningen.</p> <p>Noterat.</p> <p>Kammarrättens dom kan inte anses innebära en inskränkning av Naturvårdsverkets möjlighet enligt 12 § jaktförordningen att meddela föreskrifter om villkor för användande av fångstredskap.</p> <p>Kravet på vittjande senast två timmar efter det att larmanordningen har gett utslag tas bort. Vittjande ska ske <i>snarast</i>.</p> <p>Noterat.</p>
--	--	--	--

		<p>tillverkarens produkter.</p> <p>31 § 4 Stockfällan är en mycket gammal konstruktion, och tyvärr tar den rovfåglar som bifångst. Selektiviteten är obefintlig. Alla former av skydd saknas. Stocken kan i princip träffa var som helst på en mård vilket kan leda till ett mycket långt lidande. Vad som kan hända om ett lekande/nyfiket barn har huvud eller armar mellan stockarna när stocken faller ner vill man helst inte tänka på, tråkigt blir det i alla fall för både föräldrar och fångstman.</p>	Noterat.
J.L, J.B-F, S.G (leg veterinärer)		<p>Användning av icke-dödande fångstredskap kan innebära stor stress och uppenbar risk för skadliga fysiologiska förändringar och fysiska skador och smärta hos det infångade vilda djuret. Stress uppstår när djuret inte kan undkomma eller hantera en situation som belastar djuret emotionellt och/eller fysiskt, vilket är fallet då djuret blir instängt eller fasthållet i ett fångstredskap. Denna situation uppstår även om ett djur inte avlider direkt i en dödande fälla. Enligt 27 § jaktlagen får man inte utsätta viltet för onödigt lidande. I flera fall uppfyller inte användning av fångstredskap lagens krav, vilket konstaterats i såväl inhemska som utländska tester och studier av fångstredskap. Användning av många av dagens godkända fångstredskap är tyvärr exempel på detta.</p> <p>Det är glädjande och viktigt att Naturvårdsverket omnämner att djurskyddet ska stärkas med hjälp av de nya föreskrifterna. Flera av tillåtna fångstredskap som omnämns i förslaget till nya föreskrifter, såsom slagnät för hök, stockfälla för mård, slagfälla för bäver och fotsnara för räv riskerar dock att utsätta djuren för ett utdraget lidande. Slagnät för hök, vilket är mycket stressande för både hök och lockfågel, behöver inte stå under kontinuerlig bevakning och stockfälla för mård kan träffa fel och skada djuret istället för att leda till en snabb död. Enligt typgodkännande för dödande fångstredskap för bäver tillåts 20 % av fångade djur dö av kvävning (d.v.s. det får ta mer än 3 minuter innan medvetslöshet inträder). Att försöka ta sig ur en fotsnara, oavsett om den är förankrad eller ej, kan ge upphov till vävnadsskador. Till det kommer den kontroversiella användningen av lådfälla för lodjur och vildsvin där stressrelaterade skador dokumenterats. Användning av lockfågel för att fånga andra fåglar innebär stor stress för den instängda fågeln, framför allt vid fångst av rovfågel (duvhök). Även om det i förslaget till nya föreskrifter omnämns villkor för att fånga in och använda lockfåglar, är skötseln ofta bristfällig och dessutom svår att kontrollera, vilket dokumenterats. Redan 2005 konstaterade dåvarande Djurskyddsmyndigheten att användning av lockfågel inte är förenlig med djurskyddslagen. Jakt med lockfågel bör därför inte vara tillåten av djurskyddsskäl.</p> <p>Ett stort och mycket viktigt steg att förbättra djurskyddet i samband med fällfångst är att göra det <i>obligatoriskt med larmanordning</i>. I konsekvensutredningen, under Allmänna krav 3.3, säger Naturvårdsverket att "Fångstredskap som inte dödar bör utrustas med larmanordning. Användaren får därigenom möjlighet att avliva viltet så snart som möjligt efter fångst. Detta förkortar för flera arter det lidande som fångat vilt utsätts för". Att en skrivning om larmanordning står som föreskriftsparagraf snarare än som ett allmänt råd skickar en tydlig signal om dess betydelse för djurskyddet. Naturvårdsverket ställer dock ett förbättrat djurskydd mot kostnader och tekniska lösningar, vilket gör att man nöjer sig att fångstredskap "bör" utrustas med larmanordning,</p>	<p>Noterat</p> <p>Noterat</p> <p>Noterat</p>

		<p>istället för "ska", vilket är oacceptabelt. En skrivning om obligatorisk larmanordning och andra villkor för vildsvinsfällor är viktig. Även dödande fångstredskap behöver utrustas med larmanordning för att undvika ett utdraget lidande för djur som inte dödas direkt i fällan. Trots att larmanordning används behöver man kontrollera fångstredskapet minst en gång dagligen för att undvika att djur fångats in utan att larmanordningen lösts ut.</p> <p>Alla nät, inklusive slagnät för hök (som nu är undantaget), behöver stå under kontinuerlig bevakning om de ska vara tillåtna. Om man inte använder larm och/eller vittjar fångstredskapet snart efter fångst riskerar man att utsätta viltet för onödigt lidande. Onödigt i den bemärkelsen att lidandet kunnat undvikas/förkortas i tid. Detta står alltså i strid med jaktlagstiftningen.</p> <p>Till skillnad från nuvarande förslag bör all användning av fångstredskap omfattas av krav på <i>djurslagsspecifik utbildning</i>. Sådan utbildning, med stort inslag av djurskyddsrelaterade frågor, bör godkännas av Naturvårdsverket/Jordbruksverket. Godkänd utbildning kan t.ex. ges av intresseorganisationer, men även av Nationellt center för djurvälstånd (SCAW), SLU, som har betydande erfarenhet av utbildning i djurvälstånd. När det gäller privat användning av fångstredskap för gnagare i hus, hem eller motsvarande, kan sådan utbildning praktiskt möjliggöras med obligatorisk muntlig och skriftlig information i samband med införskaffandet av fångstredskapet.</p> <p>I förslaget till nya föreskrifter beskrivs ett fåtal situationer då det krävs <i>tillstånd</i> att få använda fångstredskap. Med tanke på att användning av många typer av fångstredskap kan påverka djurskydd och risken för bifångst bör denna lista göras längre. All användning av fångstredskap utanför hus, trädgård och gård bör vara <i>anmälningspliktig</i>. Detta skulle underlätta den nuvarande bristfälliga inspektionen av fångstredskap och därmed gynna både djurskydd, selektivitet och säkerhet för allmänhet och tamdjur.</p>	<p>Noterat</p> <p>Noterat</p> <p>Noterat</p>
--	--	--	--

Remitterad version av föreskrifterna

Naturvårdsverkets författningssamling

SSN ?

Naturvårdsverkets föreskrifter om användande av fångstredskap;

beslutade den datum

Med stöd av 12 och 15 §§ jaktförordningen (1987:905) föreskriver Naturvårdsverket följande.

NFS
2017:XX

Utkom från trycket
den

Omfattning och syfte

1 § Dessa föreskrifter gäller användandet av såväl dödande fångstredskap som fångstredskap som inte dödar.

2 § Bestämmelserna i dessa föreskrifter syftar till att tillräcklig hänsyn tas till djurskydd, säkerhet och selektivitet vid användandet av fångstredskap.

Därigenom omhändertas behovet av att uppställa särskilda villkor för användandet i samband med beslut enligt 11 § tredje stycket jaktförordningen (1987:905) om godkännande av fångstredskap.

3 § Dessa föreskrifter ersätter villkor uppställda i beslut om godkännande av fångstredskap enligt 11 § tredje stycket jaktförordningen (1987:905) meddelade före ikraftträdandet av föreskrifterna.

Definitioner

4 § De beteckningar som används i dessa föreskrifter har samma betydelse som i jaktlagen (1987:259) och jaktförordningen (1987:905).

I övrigt har nedanstående beteckningar följande betydelse:

Fångstredskap: anordning utformad för att fånga eller döda vilt.

Dödande fångstredskap: anordning utformad för att döda vilt.

Fångstredskap som inte dödar: anordning utformad för att fånga och hålla kvar vilt.

Selektivt fångstredskap: fångstredskap som i huvudsak fångar den arten/de arterna eller individerna av en art som redskapet har godkänts för.

Vittjande: omhändertagande av fångst.

Bevakning: övervakning genom fysisk närvaro.

Bifångst: fångst av annan art eller individ än vad redskapet har godkänts för.

Nät: textilnät eller liknande med syfte att snärja in fångat vilt, dock inte slagnät (typgodkänt fångstredskap L 17) för fångst av bland annat duvhök.

Invasiv främmande art av unionsbetydelse: en invasiv främmande art vars negativa effekter anses vara sådana att de kräver samordnade åtgärder på EU-nivå¹.

Invasiv främmande art av medlemsstatsbetydelse: en invasiv främmande art som har nationell betydelse, men inte är av unionsbetydelse.

Larmanordning: teknik/mekanik som möjliggör att den som ansvarar för fångsten får kännedom om att fångstredskapet har lösts ut.

Allmänna krav

5 § Ett fångstredskap ska vara tillverkat i enlighet med den material- och konstruktionsspecifikation som anges i Naturvårdsverkets beslut om typgodkännande, för att få användas.

6 § Ett fångstredskap ska hållas i sådant skick att det inte avviker från specifikationen av godkänd konstruktion. Material- och funktionskontroll av fångstredskapet, i synnerhet gillernordningen, ska ske regelbundet, dock minst en gång per månad under den tid redskapet används.

¹ enligt artikel 4.3 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1143/2014 av den 22 oktober 2014 om förebyggande och hantering av introduktion och spridning av invasiva främmande arter, EGT L 317, 4.11.2014, s. 35

7 § Fångstredskap som används ska, vare sig de är gillrade eller inte, väderbeständigt märkas med användarens namn, adress och telefonnummer. Detta behövs inte om fångstredskapet används i hus, gård eller trädgård.

8 § Fångstredskapet ska placeras så att fångat vilt skyddas mot väder och andra omständigheter som kan orsaka onödigt lidande.

Allmänt råd till 8 §:

Beträffande fångstredskap som är godkända före år 2013 och som saknar ventilering bör särskild hänsyn tas vid bevakning och placering.

9 § Avlivning av fångat vilt ska ske så att viltet inte utsätts för onödigt lidande.

10 § Fångstredskap som inte används för jakt eller åtel ska så långt möjligt iordningställas så att det inte kan fånga vilt eller utgöra fara för människor eller egendom.

11 §

Fångstredskap som inte dödar bör utrustas med larmanordning.

Krav på selektiv fångst

12 § Användande av fångstredskap ska ske så att risken för bifångst minimeras.

13 § Bifångst ska återges friheten om den bedöms kunna fortsätta leva utan onödigt lidande.

Allmänt råd till 13§:

Sällskapsdjur som har fångats i fångstredskap och är allvarligt skadat bör inte avlivas innan veterinär eller ägare har kontaktats.

14 § Vid fångst och bifångst av vilt som är en invasiv främmande art av unionsbetydelse eller medlemsstatsbetydelse ska viltet avlivas eller på annat sätt oskadliggöras.

När fångstredskap får användas

15 § Fångstredskap som inte dödar får endast användas mellan den 1 september och den 15 april. Detta gäller inte skydds jakt enligt bilaga 4 till jaktförordningen (1987:905).

Vittjande av fångstredskap som inte dödar

16 § Fångstredskap avsett för fångst av fågel ska vittjas minst en gång per dygn. Ett vittjande ska alltid ske på kvällen.

17 § Fångstredskap avsett för fångst av däggdjur ska vittjas minst en gång per dygn. Ett vittjande ska alltid ske på morgonen. Om fångsten avser iller, mink, hermelin, vessla eller sork ska vittjande ske minst två gånger per dygn, morgon och kväll. När det gäller råttor och möss ska sådana fångstredskap vittjas minst var femte timme.

18 § För fångstredskap avsett för vildsvin gäller dessutom följande.

1. Fångstredskapet ska utrustas med elektronisk larmanordning.
2. Fångstredskapet får endast betas med oförädlad vegetabiliskt foder.
3. Fångstredskapet ska ställas in så att ingångsöppningen som mest är 55 cm hög.

19 § Fotsnara för rödräv ska vittjas minst två gånger per dygn, morgon, senast vid gryningen, och kväll.

20 § Fångstredskap som har utrustats med larmanordning ska vittjas snarast möjligt efter det att larmanordningen har gett utslag, senast två timmar därefter.

Bevakning och vittjande av nät

21 § Nät ska stå under ständig bevakning och vittjas omgående efter det att fångst har skett.

Allmänt råd till 21 §:

Nät, utöver sådana nät som definieras ovan, som används för att skydda egendom bör iordningställas så att vilt inte skadas. Särskild hänsyn bör tas under förnygringsperioden.

Utbildningspliktigt användande m.m.

22 § Fotsnara för rödräv får endast användas av personer som har genomgått en särskild utbildning anordnad av svensk jägarorganisation, eller motsvarande utländsk utbildning som med avseende på djurskydd och säkerhet är likvärdig den svenska. Utbildningen ska innehålla åtminstone följande moment:

1. olika typer av fotsnaror och hur dessa ska underhållas och justeras, och
2. korrekt utplacering och handhavande av fotsnara.

23 § Fotsnara för rödräv får endast användas i Västernorrlands, Jämtlands, Västerbottens och Norrbottens län. Länsstyrelsen får besluta om undantag för vissa områden om det är motiverat för skydd av hotade djurarter.

24 § Slagfälla för att döda bäver får endast användas av personer som har genomgått en särskild utbildning anordnad av svensk jägarorganisation, eller motsvarande utländsk utbildning som med avseende på djurskydd och säkerhet är likvärdig den svenska. Utbildningen ska innehålla åtminstone följande moment:

1. artkännedom – bäver och utter, och
2. korrekt utplacering och handhavande av fångstredskapet, särskilt avseende säkerhet och selektivitet.

25 § Ripsnara får endast användas av personer som har genomgått en särskild utbildning anordnad av svensk jägarorganisation, eller motsvarande utländsk utbildning som med avseende på djurskydd och säkerhet är likvärdig den svenska. Utbildningen ska innehålla åtminstone följande moment:

1. hur man tillverkar ripsnaror och hur dessa ska underhållas och justeras, och
2. korrekt utplacering och handhavande av ripsnara.

Tillståndspliktigt användande

26 § Tillstånd från länsstyrelsen krävs vid jakt med fångstredskap

1. som dödar bäver,
2. där levande fågel används i syfte att locka och fånga vilt av annan art,
3. som fångar sådana falkar, vråkar, hökar och ugglor som avses i 33 § jaktförordningen (1987:905).

Länsstyrelsens beslut om tillstånd får förenas med ytterligare villkor utöver vad som framgår av dessa föreskrifter.

27 § Länsstyrelsen får ge tillstånd enligt 26 § punkten 1 under förutsättning att

1. tillståndet i första hand syftar till att förebygga skada orsakad av bäver, och
2. användandet sker selektivt och att risken för bifångst av t.ex. utter minimeras.

Vidare får länsstyrelsen medge tillstånd att använda fångstredskap för bäver om det är motiverat av djurskyddsskäl enligt 40 b § jaktförordningen (1987:905). I sådana fall krävs inte att förutsättningarna enligt första punkten i ovanstående stycke är uppfyllda.

28 § Länsstyrelsen får ge tillstånd enligt 26 § punkten 2 under förutsättning att

1. användandet avser en särskilt angiven plats och under en begränsad tid,
2. fåglar som används som lockbete har tillräckligt utrymme, tillgång till nödvändigt skydd från ogynnsamma väderförhållanden och annat vilt såsom predatorer samt tillgång till vatten och föda, och
3. det behövs för att skydda vilt som ingår i näringsverksamhet.

29 § Länsstyrelsen får ge tillstånd enligt 26 § punkten 3 under förutsättning att

1. det är motiverat med hänsyn till människors hälsa och säkerhet,
2. andra förvaltningsåtgärder är uttömda och
3. det behövs för att skydda vilt som ingår i näringsverksamhet.

30 § Fångade rovfåglar får frisläppas på annan plats under förutsättning att berörd markägare och jakträttshavare lämnat sitt medgivande.

Dödande fångstredskap

31 § För användande av dödande fångstredskap som inte behöver tillstånd enligt 26 § gäller följande

1. om redskapet placeras lägre än 1,5 m ovan mark och avståndet mellan ingångshål och utlösningsanordning är mindre än 30 cm, ska det vara försett med en minst 30 cm lång, högst 10 cm bred och 12 cm hög ingångstunnel, fast anjord framför redskapets ingångshål.
2. fångstredskap försett med trampgiller får inte betas på trampplattan.
3. fångstredskap försett med betesgiller får endast betas på gillret.
4. stockfälla för mård ska alltid placeras minst 1,5 meter ovan mark och fritt i förhållande till större sten eller sluttning i terräng,

5. fångstredskap försett med betesgiller ska placeras lutande eller hängande i 45 graders vinkel.

Fångstredskap avsedda för fångst av råttor, möss, sorkar och mullvadar samt stockfälla för mård omfattas inte av bestämmelserna enligt punkten 1.

Fångst av vilt som rymt från vilthägn

32 § Utan tillstånd får fångst av märkt vilt som rymt från vilthägn ske i särskilt iordningställda återfångstanordningar.

33 § Vilt som av misstag fångas i återfångstanordning ska omedelbart släppas fritt.

Transport och förvaring av fångat vilt

34 § Utan hinder av vad som föreskrivs i 12 a § första stycket jaktförordningen (1987:905) får

1. fasan, raphöna, gräsand, kråka, kaja, skata och tamduva (stadsduva) som fångats i enlighet med bestämmelserna i jaktförordningen, tillfälligt kvarhållas och förvaras i fångstredskap i syfte att locka och fånga frilevande fåglar av samma art,
2. fasaner, raphöns och gräsänder som fångats i enlighet med bestämmelserna i jaktförordningen transporteras till, och hållas i, vilthägn eller liknande anläggning under hela året för att användas i avelssyfte,
3. vilt som fångats i fångstredskap tillfälligt förvaras i samband med transport för att avlivas på annan plats,
4. sådana falkar, vråkar, hökar och ugglor som avses i 33 § jaktförordningen (1987:905) och som fångats med stöd av tillstånd från länsstyrelsen tillfälligt förvaras i samband med transport för att frisläppas på annan plats, och
5. vilt som fångats för vetenskapligt ändamål tillfälligt transporteras och förvaras i samband med fångsten.

Undantag

35 § Naturvårdsverket kan i det enskilda fallet medge undantag från kraven i dessa föreskrifter om det finns särskilda skäl. Undantag får förenas med villkor.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

NFS 2017:XX

Dessa föreskrifter träder i kraft den XX 2017.

Naturvårdsverket

BJÖRN RISINGER

n.n.

(ange enhet)